

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1198/2006**(2006. gada 27. jūlijs)****par Eiropas Zivsaimniecības fondu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Kopienas zvejas flotes attīstība ir jāreglamentē, it īpaši saskaņā ar lēmumiem, kuri Padomei un Komisijai jāpieņem, pamatojoties uz II nodaļu Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽⁴⁾.
- (2) Kopējās zivsaimniecības politikas mērķim vajadzētu būt vēršam uz to, lai nodrošinātu dzīvo ūdens resursu un akvakultūras ilgtspējīgu izmantošanu, piemērojot ilgtspējīgas attīstības apstākļiem, līdzsvarotā veidā ievērojot vides, saimnieciskos un sociālos aspektus.
- (3) Kopējās zivsaimniecības politikas darbības sfēra ietver dzīvo ūdens resursu un akvakultūras saglabāšanu, pārvaldību un izmantošanu, kā arī zivsaimniecības un akvakultūras produktu pārstrādi un tirdzniecību, ciktāl šīs aktivitātes tiek praktizētas dalībvalstu teritorijā, Kopienas ūdeņos vai ja tās veic Kopienas zvejas kuģi vai dalībvalstu pilsoņi.

(4) Saskaņā ar Līguma 33. panta 2. punktu jāievēro to zvejas darbību īpašās iezīmes, kas saistītas ar zivsaimniecības nozares sociālo struktūru un dažādo, ar zveju saistīto, reģionu strukturālajām un dabiskajām atšķirībām.

(5) Ilgtspējīga attīstība kā kopējās zivsaimniecības politikas sastāvdaļa kopš 1993. gada ir integrēta noteikumos, kas reglamentē struktūrfondus. Tā būtu jāīsteno ar Eiropas Zivsaimniecības fonda (turpmāk – “EZF”) palīdzību, vadoties pēc ilgtspējīgas attīstības apstākļiem un piemērojoties tiem.

(6) Ņemot vērā strukturālās problēmas, ar kurām jāsastopas, attīstot zivsaimniecības sektoru un dalībvalstīm pieejamo finanšu resursu ierobežojumus paplašinātā Savienībā, dalībvalstis nespēj adekvāti izpildīt kopējās zivsaimniecības politikas ilgtspējīgas attīstības mērķi. To var labāk sasniegt, Kopienas līmenī nodrošinot daudzpusīgu finansēšanu, kas koncentrēta uz Kopienas līmenī svarīgajām prioritātēm. Saskaņā ar Līguma 5. pantā minēto subsidiaritātes principu Kopiena var ieviest pasākumus; turklāt saskaņā ar šajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredzēti tikai tādi noteikumi, kas vajadzīgi, lai sasniegtu tās mērķus.

(7) Kopējā zivsaimniecības politikā un līdz ar to arī EZF jāiekļauj Kopienas prioritātes ilgtspējīgai attīstībai, kā noteikts Eiropadomes Lisabonas 2000. gada 23. un 24. marta sanāksmē un Gēteborgas 2001. gada 15. un 16. jūnija sanāksmē.

(8) Plānošanai būtu jānodrošina EZF saskaņošana ar citiem fondiem, kuri paredzēti ilgtspējīgai attīstībai, kā arī ar struktūrfondiem un citiem Kopienas fondiem.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2005. gada 6. jūlijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 267, 27.10.2005., 50. lpp. Atzinums sniegts pēc apspriešanās, kas nav obligāta.

⁽³⁾ OV C 164, 5.7.2005., 31. lpp. Atzinums sniegts pēc apspriešanās, kas nav obligāta.

⁽⁴⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

(9) EZF aktivitātei un tām darbībām, kuras tas palīdz finansēt, būtu jābūt savienojamām ar citām Kopienas politikām un būtu jāatbilst visiem Kopienas tiesību aktiem.

- (10) Kopienas rīcībai būtu jāpapildina tās darbības, ko veic dalībvalstis, vai jācenšas tās atbalstīt, kā arī būtu jāstiprina partnerības, lai varētu nodrošināt ievērojamu pievienoto vērtību. Šīs partnerības, pilnībā ievērojot dalībvalstu tiesību aktus un praksi, attiecas uz reģionālajām, vietējām un citām valsts iestādēm, kā arī citām atbilstīgām iestādēm, tostarp tām, kas ir atbildīgas par apkārtējo vidi un sieviešu un vīriešu līdztiesības veicināšanu, uz ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem un citām kompetentām iestādēm. Attiecīgajiem partneriem būtu jābūt iesaistītiem palīdzības sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un izvērtēšanā.
- (11) Lai nodrošinātu atbilstību pareizas finanšu pārvaldības principiem, dalībvalstīm jāsadarbojas ar Komisiju saskaņā ar Līguma 274. pantu. Lai to panāktu, šajā regulā tiek konkrētizēti nosacījumi, kas ļauj Komisijai veikt savus pienākumus Eiropas Kopienų vispārējā budžeta izpildei.
- (12) Lai fonda aktivitātes būtu efektīvas un pārskatāmas, dalībvalstu un Kopienų pienākumiem būtu jābūt precīzi formulētiem. Šie pienākumi jānosaka katram plānošanas, uzraudzības, novērtēšanas un izvērtēšanas periodam. Neie robežojot Komisijas likumīgās pilnvaras, palīdzības īstenošanai un pārbaudīšanai būtu jābūt galvenokārt dalībvalstu pienākumam.
- (13) Līguma 2. un 3. pants garantē nevienlīdzības novēršanu un veicina sieviešu un vīriešu līdztiesību.
- (14) Komisijai būtu jāizveido pieejamo saistību asinējumu norādošs sadalījums, lietojot objektīvu un pārskatāmu metodi, īpaši koncentrējoties uz reģioniem, kuri ir daļa no Konverģences mērķa.
- (15) Saskaņā ar EZF pieejamās apropriācijas plānošanai būtu jāindeksē, pamatojoties uz vienotu likmi.
- (16) Lai stiprinātu Kopienų resursu sviras efektu, pēc iespējas vairāk atbalstot privātos finansēšanas avotus un lai vairāk ievērotu darbību rentabilitāti, no fonda pieejamās palīdzības formām būtu jābūt dažādām un, lai veicinātu Kopienų interesi, palīdzības likmēm būtu jābūt diferencētām, iedrošinot lietot plaša diapazona finanšu resursus un ierobežojot fonda iemaksas, tādējādi sekmējot atbilstošas palīdzības formas pielietošanu.
- (17) Lai pastiprinātu kopējās zivsaimniecības politikas stratēģisko saturu saskaņā ar Kopienų zivsaimniecības un akvakultūras ilgtspējīgas attīstības prioritātēm, dalībvalstij pēc sarunām ar Komisiju būtu jāpieņem valsts stratēģiskais plāns attiecībā uz visiem Kopējās zivsaimniecības politikas atbilstīgajiem aspektiem.
- (18) Vajadzība pēc vienkāršošanas un decentralizācijas, plānošanas un finanšu pārvaldības būtu jāīsteno vienīgi darbības programmas un prioritāro virzienu līmenī, bet programmas papildinājumi un Kopienų atbalsta sistēmas būtu jāpārtrauc.
- (19) Plānošanas sistēma būtu jāvienkāršo. Lai to panāktu, EZF darbībai būtu jāizpaužas kā vienotai darbības programmai katrai dalībvalstij atbilstīgi tās valsts struktūrai. Plānošana aptver periodu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.
- (20) Neapšaubāma prioritāte ir daudzgadīgi atjaunošanas plāni un apsaimniekošanas plāni, kas Padomei būtu jāpieņem, un tiem būtu jābūt pievienotiem EZF izstrādātiem pavadošiem zvejas jaudas koriģēšanas plāniem.
- (21) Zivsaimniecības nolīguma starp Kopienų un trešo valsti neatjaunošana vai ievērojams zvejas iespēju samazinājums saskaņā ar starptautisku nolīgumu vai citu nolīgumu arī liek uzsākt daudzgadīgus zvejas jaudas pārvaldības plānus, kuru mērķis ir pielāgot floti jaunajai situācijai.
- (22) Būtu jānosaka noteikumi zvejas jaudas koriģēšanai saistībā ar dalībvalstu vai Komisijas pieņemtajiem ārkārtas pasākumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 attiecīgi 7. un 8. pantu.
- (23) Būtu jānosaka arī noteikumi zvejas jaudas koriģēšanai saistībā ar valsts shēmām ekspluatācijas pārtraukšanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11. līdz 16. pantā paredzētajiem pienākumiem.
- (24) Lai Kopienų floti pielāgotu pieejamajiem un izmantojamajiem resursiem, tā būtu jākorģē.
- (25) Būtu jāparedz arī nosacījumi, lai atbalstītu investīcijas ierīcēs, jo īpaši lai apmierinātu vajadzību pēc zvejas flotes restrukturēšanas, palīdzot kuģu īpašniekiem nomainīt dzinējus pret jauniem – ar tādu pašu vai mazāku jaudu.

- (26) Turklāt būtu jāparedz īpaši nosacījumi, lai risinātu piekrastes sīkzvejas īpatnības.
- (27) Lai īstenotu zvejas flotes restrukturizāciju, būs nepieciešami pavadoši sociālekonomiski pasākumi.
- (28) Būtu jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par pabalstu un finanšu kompensāciju piešķiršanu zvejniekiem un zvejas kuģu īpašniekiem zvejas darbību pārtraukšanas gadījumos.
- (29) Zivsaimniecības sektoram ir ārkārtīgi svarīgi, lai tiktu sasniegts ūdeņu resursu un to izmantošanas ilgtspējīgs līdzsvars, tajā pašā laikā pienācīgi ņemot vērā vides ietekmi. Tādēļ būtu jānosaka attiecīgi pasākumi, kas aizsargā ne tikai pārtikas ķēdi, bet arī akvakultūru un pārstrādes rūpniecību.
- (30) Būtu jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par atbalsta piešķiršanu akvakultūrai, zvejai iekšzemes ūdeņos, zivsaimniecības un akvakultūras produktu pārstrādei un tirdzniecībai, tajā pašā laikā nodrošinot, ka šie sektori saglabā saimniecisko dzīvotspēju. Šim nolūkam vajag noteikt ierobežotu skaitu prioritātes mērķu, kam palīdzēt, un koncentrēties uz strukturālo atbalstu akvakultūrai, zivsaimniecības un akvakultūras produktu pārstrādei un tirdzniecībai mikrouzņēmumos, mazajos un vidējos uzņēmumos – mikrouzņēmumi un mazie uzņēmumi ir prioritāte.
- (31) EZF būtu jāatbalsta arī kopējas ieinteresētības pasākumi, kuru apjoms ir plašāks nekā pasākumiem, kādus parasti veic privātu uzņēmumi.
- (32) Kopējo zivsaimniecības politiku (KZP) vajag nodrošināt ar pavadošiem pasākumiem, it īpaši samazināt tās sociālekonomisko ietekmi, īstenojot vietējas attīstības stratēģijas zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgai attīstībai.
- (33) Ņemot vērā Kopienas situāciju un apgabalu dažādību, zivsaimniecības apvidu attīstības politikai būtu jābūt daļai no integrētas pieejas, kas balstīta uz atbilstošu teritoriālo stratēģiju, tai būtu jābūt piemērotai vietējiem apstākļiem, tai būtu jābūt pēc iespējas decentralizētai, priekšroka būtu jādod vietējiem īstenojamiem, būtu jāpamatojas uz augšupejošu pieeju, būtu jāpieļauj iespēja veikt maza mēroga darbības un būtu jānodrošina liela privātā sektora īsteno-tāju dalība.
- (34) Kā daļa no tehniskās palīdzības EZF būtu jānodrošina atbalsts izvērtējumiem, izpētei, pieredzes apmaiņas pasākumiem, lai veicinātu darbības programmu īstenošanu, novatorisku pieeju un prakses pielietošanu, lai īstenošana būtu vienkārša un pārskatāma.
- (35) Šādai decentralizētai fonda darbību īstenošanai, ko veic dalībvalstis, vajadzētu nodrošināt pietiekamas garantijas attiecībā uz īstenošanas detaļām un kvalitāti, darbību rezultātiem un to izvērtējumu, pareizu finanšu pārvaldību un tās uzraudzību.
- (36) EZF darbību efektivitāte un ietekme ir atkarīga arī no uzlabota rūpīgāka izvērtējuma. Šajā sakarībā būtu jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi, kā arī pasākumi, kas nodrošinātu izvērtējuma ticamību.
- (37) Labu darba partnerattiecību un Kopienas palīdzības atbilstīgas sekmēšanas interesēs ir, lai par to tiktu sniegta visplašākā iespējamā informācija un ziņas. Par šo aspektu un par Komisijas informētību par pieņemtajiem pasākumiem ir atbildīgas iestādes, kuras atbild par palīdzības pārvaldību.
- (38) Ir lietderīgi noteikt ierobežojumus valsts ieguldījumam attiecībā uz katru darbību.
- (39) Ir lietderīgi arī noteikt maksimālo EZF ieguldījumu saistībā ar kopējiem valsts izdevumiem prioritārajā virzienā.
- (40) Lai garantētu efektīvu un pareizu īstenošanu, būtu jānosaka dalībvalstu saistības attiecībā uz pārvaldības un uzraudzības sistēmām, izdevumu apstiprināšanu un Kopienas tiesību aktu neprecizitāšu un pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un labošanu. Jo īpaši attiecībā uz vadību un kontroli vajag izveidot kārtību, kādā dalībvalstis sniedz garantijas, ka sistēmas ir ieviestas un atbilstoši darbojas.
- (41) Dalībvalstis pieņem atbilstīgus pasākumus, lai garantētu vadības un kontroles sistēmas pareizu darbību. Lai to panāktu, katrai palīdzības paketei būtu jāieceļ vadošā iestāde, sertifikācijas iestāde un revīzijas iestāde, kā arī jānorāda to pienākumi. Attiecīgie pienākumi galvenokārt attiektos uz pareizu finanšu īstenošanu, izvērtēšanas organizēšanu, izdevumu apstiprināšanu, revīziju un Kopienas tiesību aktu ievērošanu. Lai uzraudzītu palīdzību, būtu jāparedz Komisijas un attiecīgo valsts iestāžu regulāras kopējas sanāksmes.

- (42) Būtu jāparedz, ka uzraudzības komiteja ir dalībvalsts iecelta institūcija, kas nodrošina darbības programmas īstenošanas kvalitāti.
- (43) Uzraudzībai ir nepieciešami īstenošanas rādītāji un gada pārskati, un tiem būtu jābūt izveidotiem tā, lai tie precīzi atspoguļotu darbības programmas īstenošanas attīstību un kvalitāti.
- (44) Neierobežojot Komisijas esošās pilnvaras attiecībā uz finanšu kontroli, būtu jāpastiprina dalībvalstu un Komisijas sadarbība šajā jomā.
- (45) Lai tiktu nodrošināta regulāra naudas līdzekļu plūsma, būtu jāvienkāršo noteikumi un procedūras, kas reglamentē saistības un maksājumus. Tādēļ avansa maksājums 7 % apjomā no EZF ieguldījuma palīdzēs paātrināt darbības programmas īstenošanu.
- (46) Papildus tādu maksājumu apturēšanai, ja ir konstatētas būtiskas nepilnības vadības un kontroles sistēmās, vajadzētu būt pasākumiem, kas atļauj kredītrikotāju pārtraukt maksājumus, ja ir pierādījumi, kas liek prezumēt nopietnas nepilnības šo sistēmu pareizā darbībā, vai kas atļauj Komisijai atskaitīt līdzekļus no maksājumiem, ja attiecīgā dalībvalsts nav īstenojusi visus attiecīgos pasākumus korekciju darbības plānā.
- (47) Lai nodrošinātu drošu Kopienas resursu pārvaldību, būtu jāuzlabo izdevumu prognozēšana un īstenošana. Lai to panāktu, dalībvalstīm būtu regulāri jāšūta Komisijai savas prognozes par Kopienas resursu izmantošanu, un jebkurš finanšu īstenošanas kavējums radītu avansa atmaksājumu un saistību automātisku atcelšanu.
- (48) Slēgšanas procedūras būtu jāvienkāršo, pieļaujot iespējas dalībvalstīm, kas to vēlas, saskaņā ar pašu izvēlētu grafiku daļēji slēgt savu darbības programmu attiecībā uz pabeigtām darbībām; šim nolūkam būtu jānodrošina atbilstīgi noteikumi.
- (49) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾, izmantojot minētā lēmuma 4. pantā paredzēto vadības procedūru. Tomēr dažos gadījumos un efektivitātes labad vispiemērotākā ir minētā lēmuma 3. pantā paredzētā konsultatīvā procedūra.

- (50) Būtu jānosaka sīki izstrādāti pārejas noteikumi, lai varētu sagatavot jaunu plānošanu, tiklīdz šī regula stājas spēkā, un nodrošināt, ka palīdzība dalībvalstīm netiek pārtraukta, kamēr nav pieņemta darbības programma saskaņā ar šo regulu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

ATBALSTA MĒRĶI UN VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Darbības joma un definīcijas

1. pants

Darbības joma

Ar šo regulu izveido Eiropas Zivsaimniecības fondu (turpmāk – "EZF") un nosaka Kopienas atbalsta sistēmu zivsaimniecības nozares, zivsaimniecības apvidu un iekšzemes ūdeņu zvejas ilgtspējīgai attīstībai.

2. pants

Ģeogrāfiskā darbības joma

1. Šajā regulā paredzētos pasākumus piemēro visā Kopienas teritorijā.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, IV sadaļas IV nodaļā paredzētajai palīdzībai saistībā ar zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgu attīstību dalībvalstis atbilstīgos apvidus izvēlas, pamatojoties uz 43. panta 3. un 4. punktā paredzētajiem kritērijiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā ir lietotas šādas definīcijas:

- a) "zivsaimniecības nozare": tautsaimniecības nozare, kas ietver visas zivsaimniecības un akvakultūras produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības darbības;
- b) "zvejnieks": jebkura persona, kas profesionāli nodarbojas ar zvejnīcību uz ekspluatācijā esoša zvejas kuģa, kā noteikts attiecīgajā dalībvalstī;
- c) "zvejas kuģis": jebkurš kuģis Regulas (EK) Nr. 2371/2002 3. panta c) punkta nozīmē;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- d) "akvakultūra": ūdens organismu audzēšana vai kultivēšana, lietojot tehnoloģiju, kas paredzēta attiecīgo ūdens organismu ražošanas palielināšanai, pārsniedzot vides dabiskās iespējas; ūdens organismi paliek fiziskas vai juridiskas personas īpašumā visu audzēšanas vai kultivēšanas laiku līdz pat to savākšanai, kā arī tās laikā;
- e) "zivsaimniecības apvidus": apvidus, kurā ir jūras vai ezera krasts vai kurš ietver dīķus vai upes grīvu, un kurā ir ievērojama nodarbinātība zivsaimniecības nozarē;
- f) "mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi": mikrouzņēmumi, mazie vai vidējie uzņēmumi, kā definēts Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazu un vidēju uzņēmumu definīciju⁽¹⁾;
- g) "darbības programma": vienots dokuments, kuru izstrādā dalībvalsts un apstiprina Komisija un kurā ir saskaņots prioritāru virzienu kopums, ko paredzēts sasniegt ar EZF atbalstu;
- h) "plānošana": organizēšanas, lēmumu pieņemšanas un finansēšanas process vairākos posmos, lai vairākos gados īstenotu Kopienas un dalībvalstu kopīgu rīcību EZF prioritāro mērķu sasniegšanai;
- i) "prioritārais virziens": viena no darbības programmas prioritātēm, kura ietver saistītu darbību grupu ar īpašiem izmērāmiem mērķiem;
- j) "pasākums": darbību kopums prioritārā virziena īstenošanai;
- k) "darbība": projekts, ko izraugās saskaņā ar uzraudzības komitejas noteiktajiem kritērijiem un ko īsteno viens vai vairāki atbalsta saņēmēji, tādējādi veicinot attiecīgā prioritārā virziena mērķu sasniegšanu;
- l) "atbalsta saņēmējs": fiziskā vai juridiskā persona, kas ir valsts atbalsta tiešā saņēmēja;
- m) "valsts izdevumi": jebkurš valsts ieguldījums darbību finansēšanai, kuru piešķir no valsts, reģionālo un vietējo iestāžu budžeta, no Eiropas Kopienas budžeta, un jebkuri līdzīgi izdevumi. Jebkuru ieguldījumu darbību finansēšanai, ko piešķir no publisko tiesību struktūru budžeta vai no vienas vai vairāku reģionālo vai vietējo pašvaldību vai publisko tiesību struktūru apvienību budžeta, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanas procedūras⁽²⁾, uzskata par valsts ieguldījumu;
- n) "konverģences mērķis": darbības mērķis attiecībā uz vismazāk attīstītajām dalībvalstīm un reģioniem, kā noteikts Padomes Regulā (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999⁽³⁾;
- o) "mērķis, kas nav konverģences mērķis": mērķis, kas attiecas uz dalībvalstīm un reģioniem, kuri nav atbilstīgi saskaņā ar n) punktā definēto konverģences mērķi;
- p) "starpniekinstitūcija": jebkura valsts vai privāta struktūra vai dienests, kas darbojas vadošās iestādes vai sertifikācijas iestādes atbildībā vai kas šādu iestāžu vārdā veic pienākumus attiecībā pret atbalsta saņēmējiem, kuri īsteno darbības;
- q) "neatbilstība": jebkurš Kopienas tiesību aktu pārkāpums, kas noticis saimnieciskās darbības subjekta darbības vai bezdarbības dēļ un kas rada vai varētu radīt kaitējumu Eiropas Savienības vispārējam budžetam, prasot no vispārējā budžeta segt nepamatotu izdevumu daļu.

II NODAĻA

Mērķi un uzdevumi

4. pants

Mērķi

Palīdzībai no EZF ir šādi mērķi:

- a) atbalstīt kopējo zivsaimniecības politiku nolūkā nodrošināt ūdeņu dzīvo resursu izmantošanu un atbalstīt akvakultūru, tādējādi nodrošinot ekonomikas, vides un sociālo ilgtspējību;
- b) veicināt ilgtspējīgu līdzsvaru starp ūdeņu dzīvajiem resursiem un Kopienas zvejas flotes zvejas jaudu;
- c) veicināt iekšējo ūdeņu zvejas ilgtspējīgu attīstību;
- d) stiprināt esošo struktūru konkurētspēju un ekonomiski dzīvotspējīgu zivsaimniecības nozares uzņēmumu attīstību;
- e) sekmēt vides un dabas resursu aizsardzību un uzlabošanu, ciktāl tie saistīti ar zivsaimniecības nozari;

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

⁽³⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

- f) veicināt ilgtspējīgu attīstību un dzīves kvalitātes uzlabošanu apvidos, kur tiek veiktas ar zvejniecības nozari saistītas darbības;
- g) zivsaimniecības nozares un zivsaimniecības apvidu attīstības kontekstā veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību.

5. pants

Uzdevumi

Atbalstu zivsaimniecības nozarei nodrošina EZF. Atbilstīgi šai regulai īstenotie pasākumi palīdz sasniegt Līguma 33. pantā izklāstītos vispārīgos mērķus un mērķus, kas noteikti kā kopējās zivsaimniecības politikas daļa. Vajadzības gadījumā šos pasākumus īsteno vienlaikus ar citiem Kopienas instrumentiem un politikas jomām, un papildinot tās.

III NODAĻA

Palīdzības principi

6. pants

Papildināmība, saderība un atbilstība

1. EZF nodrošina palīdzību, kas papildina valsts, reģionālās un vietējās darbības, integrējot tajās Kopienas prioritātes.
2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka EZF palīdzība ir saderīga ar Kopienas politiku, prioritātēm un darbībām un ka tā papildina citus Kopienas finanšu instrumentus. Šo saskaņotību un papildināmību jo īpaši norāda darbības programmā.
3. No EZF finansētās darbības atbilst Līgumam un saskaņā ar to pieņemtajiem tiesību aktiem.
4. Komisija un dalībvalstis saskaņā ar savām attiecīgajām atbildības jomām nodrošina koordināciju starp EZF atbalstu un atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), kas izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 ⁽¹⁾, Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Eiropas Sociālā fonda (ESF), Kohēzijas fonda un citiem Kopienas finanšu instrumentiem.
5. EZF finansētās darbības nepalielina zvejas jaudu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.).

7. pants

Valsts atbalsts

1. Neskarot šā panta 2. punktu, Līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro atbalstam, ko dalībvalstis piešķir zivsaimniecības nozares uzņēmumiem.
2. Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro tādām dalībvalstu finansiālajam ieguldījumam EZF līdzfinansētās darbībās, kuru nodrošina kā darbības programmas daļu.
3. Attiecīgo valstu noteikumus, kas paredz publisko finansējumu, kurš neatbilst šīs regulas noteikumiem par finanšu ieguldījumu, kā paredzēts 2. punktā, izvērtē kopumā, pamatojoties uz 1. punktu.

8. pants

Partnerība

1. EZF mērķus īsteno ciešā sadarbībā (turpmāk – "partnerība") starp Komisiju un katru dalībvalsti. Dalībvalstis saskaņā ar spēkā esošajiem attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi organizē partnerību ar tās norīkotajām iestādēm un struktūrām, piemēram:
 - a) ar kompetentām reģionālām, vietējām un citām publiskām iestādēm;
 - b) ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem;
 - c) jebkurām citām atbilstīgām struktūrām.
2. Dalībvalstis nodrošina attiecīgo struktūru plašu un reālu iesaisti saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi, ņemot vērā vajadzību veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību un ilgtspējīgu attīstību, integrējot vides aizsardzības un uzlabošanas prasības.
3. Partnerību īsteno, pilnībā ievērojot katras 1. punktā definētās partneru kategorijas attiecīgās institucionālās, juridiskās un finanšu pilnvaras.
4. Partnerība attiecas uz darbības programmas sagatavošanu, īstenošanu, uzraudzību un izvērtēšanu. Dažādos plānošanas posmos, ievērojot katram posmam noteiktos termiņus, dalībvalstis iesaista visus attiecīgos partnerus.
5. Katra dalībvalsts organizē apspriešanos par valsts stratēģisko plānu saskaņā ar sīki izstrādātu kārtību, ko tā atzīst par vispiemērotāko.

9. pants

Proporcionalitāte

1. Par darbības programmu īstenošanu ir atbildīga attiecīgā dalībvalsts. Šo atbildību īsteno attiecīgajā teritoriālajā līmenī saskaņā ar katras dalībvalsts institucionālo sistēmu un šo regulu.

2. Komisijas un dalībvalstu izmantotie līdzekļi var atšķirties atkarībā no kopējā valsts izdevumu apjoma, kas piešķirts attiecīgajai darbības programmai. Šādas atšķirības jo īpaši attiecas uz līdzekļiem, ko izmanto izvērtēšanai, kontrolei un 63. pantā paredzētajai Komisijas dalībai uzraudzības komitejā, kā arī gada pārskatiem par darbības programmu īstenošanu.

10. pants

Dalīta vadība

1. EZF piešķirto Kopienas budžetu īsteno saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas dalītu vadību atbilstīgi 53. panta 1. punkta b) apakšpunktam Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾, izņemot attiecībā uz šīs regulas 46. panta 1. punktā minēto tehnisko palīdzību, kuru īsteno Komisija tiešā vadībā.

Saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 48. panta 2. punktu piemēro pareizas finanšu pārvaldības principu.

2. Komisija savu atbildību par Eiropas Kopienu vispārējā budžeta izpildi īsteno šādi:

- a) Komisija saskaņā ar 70. un 73. pantu pārbauda, vai dalībvalstīs pastāv un pareizi darbojas vadības un kontroles sistēmas;
- b) saskaņā ar 98. un 99. pantā izklāstītajām procedūrām Komisija atbilstīgi 88. un 89. pantam pārtrauc maksājumu termiņu vai aptur visus maksājumus vai to daļu, ja valsts vadības un kontroles sistēmas nedarbojas, un veic jebkuras citas nepieciešamās finanšu korekcijas;
- c) saskaņā ar 81. panta 2. punktu un 90. līdz 94. pantu Komisija pārbauda avansa maksājumu atmaksāšanu un automātiski atceļ budžeta saistības.

3. Uz EZF atbalstu attiecas Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 otrās daļas II sadaļa.

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

11. pants

Vīriešu un sievietes līdztiesība

Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka dažādos EZF īstenošanas posmos, tostarp izveidošanas, īstenošanas, uzraudzības un izvērtēšanas posmā, tiek veicināta vīriešu un sievietes līdztiesība un dzimumu līdztiesības integrēšana.

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veicinātas darbības, lai stiprinātu sievietes lomu zivsaimniecības nozarē.

IV NODAĻA

Finanšu shēma

12. pants

Resursi un koncentrācija

1. EZF saistībām pieejamie līdzekļi laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam ir EUR 3 849 miljoni 2004. gada cenās saskaņā ar I pielikumā izklāstīto gada sadalījumu.

2. 0,8 % no 1. punktā minētajiem līdzekļiem piešķir Komisijai tehniskās palīdzības sniegšanai, kā noteikts 46. panta 1. punktā.

3. Lai veiktu plānošanu un 1. punktā minētās summas iekļautu Eiropas Savienības vispārējā budžetā, tās indeksē par 2 % gadā.

4. Budžeta līdzekļus, kas minēti 1. punktā un nav piešķirti saskaņā ar 2. punktu, sadala tā, lai panāktu būtisku koncentrēšanos uz reģioniem, kas ir atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi.

13. pants

Pārskaitījumu maksimālais apjoms

1. Lai palīdzētu sasniegt mērķus pienācīgi koncentrēt kohēzijas finansējumu vismazāk attīstītajos reģionos un dalībvalstīs un mazināt ierobežojumu dēļ radušās atšķirības vidējos atbalsta intensitātes apjomos uz vienu iedzīvotāju, pārskaitījumu maksimālais apjoms no 2. punktā minētajiem fondiem katrai atsevišķai dalībvalstij saskaņā ar šo regulu ir šāds:

- dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir mazāks par 40 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,7893 % no to IKP,
- dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 40 % un ir mazāks par 50 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,7135 % no to IKP,

- dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 50 % un ir mazāks par 55 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,6188 % no to IKP,
- dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 55 % un ir mazāks par 60 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,5240 % no to IKP,
- dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 60 % un ir mazāks par 65 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,4293 % no to IKP,
- dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 65 % un ir mazāks par 70 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,3346 % no to IKP,
- dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 70 % un ir mazāks par 75 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,2398 % no to IKP,
- pēc tam maksimālo pārskaitījumu apjomu samazina par 0,09 procentu punktiem no IKP katram 5 procentu punktu pieauguma no vidējā NKI uz vienu iedzīvotāju (PLS) 2001.–2003. gadā salīdzinājumā ar ES-25 vidējo rādītāju.

2. Šā panta 1. punktā minētie maksimālie apjomi ietver kopējo gada piešķirumu no EFF katrai dalībvalstij saskaņā ar šo regulu, kā arī no ERAF un ESF un Kohēzijas fonda, atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1083/2006, tostarp ERAF ieguldījumu finansējumā Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārrobežu daļai un Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta pārrobežu daļai, kā arī ieguldījumu no tās ELFLA daļas, kas saistīta ar ELVGF Virzības nodaļu.

3. IKP aprēķini, ko veic Komisija, pamatojas uz statistikas datiem, kas publicēti 2005. gada aprīlī. Katras valsts IKP pieaugumu 2007.–2013. gadā, kā to 2005. gada aprīlī prognozēja Komisija, piemēro attiecīgai dalībvalstij atsevišķi.

14. pants

Finanšu sadalījums

Komisija katru gadu sagatavo indikatīvu sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz saistību apropriācijām, kas pieejamas plānošanas periodam no 2007. gada līdz 2013. gadam, vienlaikus nošķirot to daļu, kas dod ieguldījumu konverģences mērķim, izmantojot šādus objektīvus kritērijus:

- a) zivsaimniecības nozares lielumu dalībvalstī;

- b) zvejas jaudas koriģēšanai vajadzīgo apjomu;
- un

- c) nodarbinātības līmeni zivsaimniecības nozarē;

vienlaikus ņemot vērā konkrētās situācijas un vajadzības, kā arī iepriekšējās saistību apropriācijas.

II SADAĻA

STRATĒGISKA PIEEJA

I NODAĻA

Valsts stratēģiskais plāns

15. pants

Valsts stratēģiskais plāns

1. Pēc attiecīgas konsultēšanās ar 8. pantā minētajiem partneriem katra dalībvalsts pieņem valsts stratēģisko plānu zivsaimniecības nozarei un iesniedz to Komisijai, vēlākais, iesniedzot darbības programmu.

Par valsts stratēģisko plānu notiek dalībvalsts un Komisijas dialogs.

2. Ja tas attiecas uz dalībvalsti, valsts stratēģiskajā plānā iekļauj kopsavilkuma aprakstu par visiem Kopējās zivsaimniecības politikas aspektiem un izklāsta prioritātes, mērķus, paredzamo vajadzīgo valsts finansējumu un termiņus plāna īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz stratēģiju šādām jomām:

- a) Kopienas zvejas flotes pārvaldībai un pielāgošanai, un jo īpaši zvejas jaudas koriģēšanai un zivsaimniecības resursu attīstības potenciālam, videi draudzīgu zvejas metožu veicināšanai un ilgtspējīgu zvejas darbību attīstībai;
- b) akvakultūras nozares ilgtspējīgai attīstībai;
- c) zivsaimniecības un akvakultūras produktu pārstrādes un tirdzniecības ilgtspējīgai attīstībai;
- d) ilgtspējīgai zvejas attīstībai iekšzemes ūdeņos;
- e) zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgai attīstībai, ietverot kritērijus mērķu noteikšanai prioritārām jomām;
- f) zivsaimniecības nozares konkurētspējai, tostarp tās struktūras, organizācijas un darba vides uzlabošanai;

- g) cilvēkresursu saglabāšanai zivsaimniecības nozarē, jo īpaši uzlabojot profesionālās iemaņas, nodrošinot ilgtspējīgu nodarbinātību un nostiprinot sieviešu situāciju un lomu;
- h) ar zivsaimniecības nozari saistītās ūdens vides aizsardzībai un stiprināšanai.
3. Turklāt valsts stratēģiskajā plānā, ja tas attiecas uz dalībvalsti, iekļauj attiecīgu papildu informāciju par prioritātēm, mērķiem, paredzamo vajadzīgo valsts finansējumu un termiņiem, jo īpaši attiecībā uz stratēģiju šādām jomām:
- a) prasību izpildei attiecībā uz zvejas darbību pārbaudi un kontroli, kā arī datu un informācijas vākšanai par kopējo zivsaimniecības politiku;
- b) zivsaimniecības produktu piegādei un zvejas darbību attīstībai ārpus Kopienas ūdeņiem.

II NODAĻA

Stratēģiskā pārraudzība

16. pants

Stratēģiskas debates

1. Lai veicinātu paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim organizē debates ar dalībvalstīm par valstu stratēģisko plānu saturu un īstenošanas gaitu, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtu rakstisku informāciju.
2. Komisija informē Eiropas Parlamentu, Padomi, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju par 1. punktā minēto debašu iznākumu.

III SADAĻA

PLĀNOŠANA

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi par EZF

17. pants

Darbības programmas sagatavošana un apstiprināšana

1. Katra dalībvalsts izstrādā darbības programmu, lai īstenotu politiku un prioritātes, ko paredzēts līdzfinansēt no EZF. Darbības programma atbilst valsts stratēģiskajam plānam.

2. EZF darbība izpaužas kā vienota darbības programma katrai dalībvalstij atbilstīgi attiecīgās valsts struktūrai.

3. Dalībvalsts izstrādā savu darbības programmu, kad pabeigtas rūpīgas konsultācijas ar reģionālajiem, vietējiem, ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem zivsaimniecības nozarē un visām pārējām attiecīgajām struktūrām saskaņā ar attiecīgās valsts struktūru un 8. pantā paredzēto partnerību.

4. Dalībvalsts savlaicīgi, lai to varētu pieņemt pēc iespējas ātrāk, iesniedz Komisijai darbības programmas priekšlikumu, kurā iekļautas visas 20. pantā minētās sastāvdaļas.

5. Komisija izvērtē ierosināto darbības programmu, lai noteiktu, vai tā palīdzēs īstenot 4. pantā izklāstītos mērķus, 19. pantā izklāstītos pamatprincipus un valsts stratēģiskā plāna attiecīgo daļu, ņemot vērā 48. pantā minēto *ex ante* izvērtējumu.

Ja divos mēnešos pēc ierosinātās darbības programmas saņemšanas Komisija secina, ka darbības programma nav saderīga ar 4. pantā izklāstītajiem mērķiem, 19. pantā izklāstītajiem pamatprincipiem vai valsts stratēģiskā plāna attiecīgo daļu, tā var lūgt, lai dalībvalsts sniedz visu vajadzīgo papildu informāciju un, vajadzības gadījumā, attiecīgi pārskata ierosināto programmu.

6. Pēc tam dalībvalsts savu darbības programmu iesniedz Komisijai, kura pieņem lēmumu par tās apstiprināšanu, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc iesniegšanas.

18. pants

Darbības programmas ilgums un pārskatīšana

1. Darbības programma aptver laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

2. Darbības programmu var pārskatīt, ja tās īstenošanā ir radušās būtiskas grūtības, ja notikušas būtiskas stratēģiskas pārmaiņas vai pareizas pārvaldības nolūkos, un, ja vajadzīgs, to var pārstrādāt atlikušajam laikposmam pēc dalībvalsts vai Komisijas ierosmes, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, iepriekš saņemot apstiprinājumu no uzraudzības komitejas, kas paredzēta 63. pantā.

Pārskatīšanā jo īpaši ņem vērā starpposma izvērtējumu, gada īstenošanas ziņojumus un gada izskatīšanas, kā paredzēts, attiecīgi, 49., 67. un 69. pantā, kā arī būtiskas pārmaiņas kopējā zivsaimniecības politikā.

3. Lēmumu par pieprasījumu pārskatīt darbības programmu Komisija pieņem, cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā divus mēnešus pēc tam, kad dalībvalsts iesniegusi pieprasījumu, ar nosacījumu, ka pārstrādātās darbības programmas saturs atbilst 20. pantam. Sīki izstrādātus noteikumus paredz saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru.

19. pants

Darbības programmas pamatprincipi

Sagatavojot un īstenojot 17. pantā minēto darbības programmu, dalībvalstis ņem vērā šādus pamatprincipus:

- a) saderība ar kopējās zivsaimniecības politikas un valsts stratēģiskā plāna principiem, jo īpaši lai sasniegtu stabilu un noturīgu līdzsvaru starp zvejas jaudu un zvejas iespējām;
- b) saimniecisko darbību, darbavietu un cilvēkresursu saskaņotības, līdzsvarotības un ilgtspējīgas attīstības veicināšana, kā arī vides aizsardzība un uzlabošana;
- c) pieejamo finanšu līdzekļu atbilstīgs sadalījums starp prioritārajiem virzieniem un jo īpaši, attiecīgos gadījumos, piemērots finansējuma līmenis darbībām saskaņā ar IV sadaļas I nodaļu (1. prioritārais virziens: pasākumi Kopienas zvejas flotes pielāgošanai);
- d) tādu darbību veicināšana, kas sekmē Lisabonas Stratēģijas īstenošanu.

Tiek sekmētas darbības, kuru mērķis ir veicināt ilgtspējīgu nodarbinātības līmeni zivsaimniecības nozarē, jo īpaši, uzlabojot darbavietu kvalitāti, nodrošinot jauniešiem piekļuvi profesijai un stimulējot inovāciju visā nozarē;

- e) tādu darbību sekmēšana, kas veicina Gēteborgas Stratēģijas īstenošanu, jo īpaši tādu darbību, kas paplašina vides dimensiju zivsaimniecības nozarē.

Tiek sekmētas darbības, kuru mērķis ir samazināt zivsaimniecības nozares darbību ietekmi uz vidi un veicināt videi nekaitīgas ražošanas metodes;

- f) stāvokļa uzlabošana attiecībā uz cilvēkresursiem zivsaimniecības jomā ar darbībām, kuru mērķis ir profesionālo prasmju uzlabošana un dažādošana, mūžizglītības attīstība un darba apstākļu un drošības uzlabošana;

- g) tādu darbību veicināšana, kurām ir augsta pievienotā vērtība, attīstot inovācijas spēju, kas nodrošina augstus kvalitātes standartus un atbilst patērētāju vajadzībām saistībā ar zivsaimniecības un akvakultūras produktiem.

Tiek sekmētas darbības, kas veicina videi nekaitīgu ražošanas metožu pārskatāmību patērētājiem;

- h) ieguldījums, lai nodrošinātu Kopienas tirgus labāku apgādi ar zivsaimniecības un akvakultūras produktiem un tā ilgtspējīgu attīstību;
- i) dzimumu līdzsvarotības dalības veicināšana zivsaimniecības nozarē darbības programmas īstenošanas dažādos posmos ar darbībām, kuru mērķis jo īpaši ir mazināt segregāciju dzimuma dēļ darba tirgū;
- j) zivsaimniecības apvidu integrētas ilgtspējīgas attīstības veicināšana, stiprinot to iekšējo potenciālu un uzlabojot dzīves kvalitāti;
- k) attiecīgos gadījumos, institucionālās un administratīvās spējas uzlabošana, lai sasniegtu kopējās zivsaimniecības politikas labu pārvaldību un darbības programmas efektīvu īstenošanu.

20. pants

Darbības programmas saturs

1. Darbības programmā iekļauj:

- a) pārskatu par stāvokli politikas jomās, kas ir atbilstīgas atbilstam, norādot stiprās un vājās puses;
- b) izvēlēto prioritāro virzienu aprakstu un pamatojumu, ņemot vērā valsts stratēģiskā plāna attiecīgo daļu un 19. pantā izklāstītos pamatprincipus, kā arī paredzamo ietekmi saskaņā ar 48. pantā minēto *ex ante* izvērtējumu;
- c) īpašos mērķus katram prioritārajam virzienam. Šos mērķus norāda kvantitatīvi, ja vien tas iespējams, izmantojot ierobežotu skaitu rādītāju, ņemot vērā proporcionalitātes principu. Rādītājiem jābūt tādiem, kas nodrošina iespēju izmērīt sasniegumus, salīdzinot ar sākuma situāciju, un katra prioritārā virziena īpašo mērķu sasniegšanu;
- d) apkopojošu aprakstu par svarīgākajiem pasākumiem, kuri paredzēti prioritāro virzienu īstenošanai;

e) attiecīgā gadījumā – informāciju par papildināmību ar ELFLA, struktūrfondu un Kohēzijas fonda finansētiem pasākumiem;

IV SADAĻA

PRIORITĀRIE VIRZIENI

f) finansēšanas plānu, kurā ir divas tabulas, kurās vajadzības gadījumā katrā atsevišķi parāda apropriācijas, kas paredzētas konverģences mērķim un mērķim, kas nav konverģences mērķis:

I NODAĻA

1. prioritārais virziens: pasākumi Kopienas zvejas flotes pielāgošanai

i) tabulu, kurā norāda EZF līdzfinansējumam paredzēto kopējā finansējuma sadalījumu katram gadam;

21. pants

Darbības joma

ii) tabulu, kurā attiecībā uz visu plānošanas periodu un katru prioritāro virzienu norādīts Kopienas un valsts līdzfinansējuma apjoms, kā arī EZF līdzfinansējuma likme katram prioritārajam virzienam un tehniskai palīdzībai piešķirtā summa;

EZF atbalsts ar mērķi pielāgot Kopienas zvejas floti attiecas uz:

g) darbības programmas īstenošanas noteikumus, tostarp:

i) to iestāžu un struktūru norīkošanu, kas minētas 58. pantā un ko ieceļ dalībvalstis;

a) valsts palīdzību kuģu īpašniekiem un zvejniekiem, kurus skar zvejas jaudas koriģēšanas plāni, ja šie plāni ir:

i) atjaunošanas plāni, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 5. pantā;

ii) izvērtēšanas un uzraudzības sistēmu aprakstu, kā arī uzraudzības komitejas sastāvu, kā paredzēts 63. pantā;

ii) ārkārtas pasākumi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 7. un 8. pantā;

iii) informāciju par kompetento struktūru, kas saņem Komisijas veiktos maksājumus, un vienu vai vairākām struktūrām, kas ir atbildīgas par maksājumu veikšanu atbalsta saņēmējiem;

iii) zivsaimniecības nolīguma starp Kapienu un trešo valsti neatjaunošana vai ievērojams zvejas iespēju samazinājums saskaņā ar starptautisku nolīgumu vai citu nolīgumu;

iv) to procedūru noteikšanu, kas paredzētas finanšu plūsmu mobilizēšanai un aprītei, lai nodrošinātu to pārskatāmību;

iv) apsaimniekošanas plāni, kā minēts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 6. pantā;

v) elementus, lai nodrošinātu darbības programmas publicitāti un informāciju par to, kā minēts 51. pantā;

v) pasākumi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2371/2002 9. un 10. pantā;

vi) aprakstu procedūrām, par ko Komisija un dalībvalsts vienojušās elektronisku datu apmaiņai, lai izpildītu šajā regulā noteiktās maksāšanas, uzraudzības un izvērtēšanas prasības;

vi) valsts ekspluatācijas pārtraukšanas shēmas, kā daļa no Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11.–16. pantā paredzētajiem pienākumiem par Kopienas zvejas flotes zvejas jaudas koriģēšanu;

h) informāciju par 8. panta piemērošanu.

b) valsts atbalstu par zvejas darbības pārtraukšanu saskaņā ar 24. panta 1. punkta vii) apakšpunktu;

2. Dalībvalsts darbības programmā paredz piemērošanas nosacījumus un procedūras katram IV sadaļā paredzētajam prioritārajam virzienam. Jo īpaši programmā skaidri norāda katra plānotā prioritārā virziena mērķi.

c) ieguldījumiem zvejas kuģu ierīcēs un selektivitāti saskaņā ar 25. pantu;

d) valsts palīdzību piekrastes sīkzvejai saskaņā ar 26. pantu;

- e) Kopienas zvejas flotes apsaimniekošanas sociālekonomisko kompensāciju saskaņā ar 27. pantu;
- f) valsts atbalstu glābšanas un restrukturizācijas plāniem saskaņā ar Kopienas Pamatnostādņēm attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un restrukturizācijai ⁽¹⁾.

22. pants

Zvejas jaudas koriģēšanas plānu saturs

1. Katra dalībvalsts valsts stratēģiskajā plānā nosaka politiku zvejas jaudas koriģēšanai, lai izpildītu saistības, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 2371/2002 11. panta 1. punktā. Tā dod priekšroku 21. panta a) punkta i) apakšpunktā minēto darbību finansēšanai.

2. Zvejas jaudas koriģēšanas plāni var ietvert visus šajā nodaļā paredzētos atbilstīgos pasākumus.

3. Gadījumos, kas paredzēti 21. panta a) punkta i), ii) un iv) apakšpunktā, dalībvalstis pieņem zvejas jaudas koriģēšanas plānus sešos mēnešos pēc Padomes vai Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas.

Gadījumos, kas paredzēti 21. panta a) punkta iii) apakšpunktā, dalībvalstis pieņem zvejas jaudas koriģēšanas plānus par attiecīgajiem zvejas kuģiem un zvejniekiem sešos mēnešos pēc Komisijas paziņojuma.

4. Dalībvalstis 67. pantā minētajos īstenošanas gada un noslēguma ziņojumos informē par sasniegumiem, īstenojot zvejas jaudas koriģēšanas plānu. Sasniegumus izvērtē, izmantojot attiecīgos rādītājus, kas noteikti darbības programmās.

23. pants

Valsts palīdzība zvejas darbību izbeigšanai

1. EZF sniedz ieguldījumu kuģu zvejas darbību izbeigšanas finansēšanai ar nosacījumu, ka šāda izbeigšana ir 21. panta a) punktā minētā zvejas jaudas koriģēšanas plāna daļa. Zvejas kuģa zvejas darbību izbeigšanu var nodrošināt vienīgi:

- a) zvejas kuģi nododot lūžņos;
- b) tam piešķirot citus, ar zveju nesaistītus, uzdevumus – zem dalībvalsts karoga un reģistrējot Kopienā;

⁽¹⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

- c) to pārveidojot maksliģo rifu izveides mērķim. Dalībvalstis nodrošina, ka pirms šādām darbībām veic ietekmes uz vidi novērtējumu un ka ar tām sniedz ieguldījumu 38. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto mērķu sasniegšanā.

Valsts atbalsts, ko maksā zvejas kuģu īpašniekiem par zvejas darbību izbeigšanu, attiecas uz kuģa zvejas jaudu un, vajadzības gadījumā, ar to saistīto zvejas atļauju.

2. Zvejas kuģu zvejas darbību izbeigšanu plāno ekspluatācijas pārtraukšanas valsts shēmu veidā, kuras neturpinās ilgāk kā divus gadus kopš to spēkā stāšanās dienas.

3. Lai sekmētu zvejas jaudas koriģēšanas plānu īstenošanu, dalībvalstis drīkst izsludināt uzaicinājumus uz konkursu vai uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus.

Dalībvalstis drīkst arī noteikt valsts atbalsta līmeni, ņemot vērā visizdevīgāko izmaksu un lietderības koeficientu, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, piemēram:

- a) zvejas kuģa cenu, kas reģistrēta valsts tirgū, vai tā apdrošināšanas vērtību;
- b) zvejas kuģa apgrozījumu;
- c) zvejas kuģa vecumu un tā tonnāžu, kas izteikta BT, vai dziņņa jaudu, kas izteikta kW.

24. pants

Valsts atbalsts zvejas darbību pārtraukšanai

1. Laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam no EZF drīkst līdzfinansēt palīdzības pasākumus zvejniekiem un kuģu īpašniekiem, ja viņi pārtrauc zvejas darbības, ilgākais:

- i) 12 mēnešus, ko var pagarināt par ne vairāk kā 12 mēnešiem, saistībā ar 21. panta a) punkta i) apakšpunktā minētajiem zvejas jaudas koriģēšanas plāniem;
- ii) trīs mēnešus gadījumā, ja dalībvalstis veic Regulas (EK) Nr. 2371/2002 8. pantā minētos ārkārtas pasākumus, saistībā ar 21. panta a) punkta ii) apakšpunktā minētajiem zvejas jaudas koriģēšanas plāniem;

- iii) sešus mēnešus gadījumā, ja Komisija veic Regulas (EK) Nr. 2371/2002 7. pantā minētos ārkārtas pasākumus, saistībā ar 21. panta a) punkta ii) apakšpunktā minētajiem zvejas jaudas koriģēšanas plāniem;
- iv) sešus mēnešus, ko var pagarināt par ne vairāk kā sešiem mēnešiem, saistībā ar 21. panta a) punkta iii) apakšpunktā minētajiem zvejas jaudas koriģēšanas plāniem;
- v) astoņus mēnešus, saistībā ar 21. panta a) punkta iv) apakšpunktā minētajiem zvejas jaudas koriģēšanas plāniem un pārvaldes plāniem, kas valsts līmenī pieņemti kā Kopienas resursu saglabāšanas pasākumi, un ja šādi plāni nodrošina pakāpenisku zvejas jaudas samazinājumu;
- vi) trīs mēnešus saistībā ar 21. panta f) punktā minētajiem glābšanas un restrukturizācijas plāniem laikā, kad tiek mainīti dzinēji;
- vii) sešus mēnešus, ja notiek dabas katastrofa, zivsaimniecības slēgšana saskaņā ar dalībvalsts lēmumu sabiedrības veselības iemeslu dēļ vai cits ārkārtējs notikums, ko nav izraisījuši Kopienas resursu saglabāšanas pasākumi.
2. Līdzfinansējums no EZF vienai dalībvalstij 1. punkta i) līdz vi) apakšpunktā minētajiem pasākumiem visā laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam nedrīkst pārsniegt augstāko no šādām divām robežvērtībām: EUR 1 miljonu vai 6 % no Kopienas finansiālās palīdzības, kas piešķirta attiecīgās dalībvalsts nozarei.
- Tomēr šīs robežvērtības var pārsniegt saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru.
3. Piešķirot pabalstus vai maksājumus saskaņā ar šo regulu, neņem vērā periodisku zvejas darbību sezonālu apturēšanu.

25. pants

Ieguldījumi zvejas kuģu ierīcēs un selektivitāte

1. No EZF drīkst līdzfinansēt iekārtas un modernizāciju attiecībā uz zvejas kuģiem, kuru vecums ir pieci gadi vai vairāk tikai ar šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 III sadaļas noteikumiem.
2. Šādi ieguldījumi var attiekties uz šādiem uzlabojumiem: drošība uz klāja, darba apstākļi, higiēna, produktu kvalitāte, enerģoefektivitāte un selektivitāte, ar nosacījumu, ka atbalsts neuzlabo kuģu spēju zvejot zivis.
- Palīdzību nepiešķir nedz zvejas kuģu būvniecībai, nedz zivju kravas tilpņu palielināšanai.
3. EZF vienam kuģim var līdzfinansēt viena dzinēja nomaiņu, ja:
- kuģiem, kas aprakstīti 26. panta 1. punktā, jaunajam dzinējam ir tāda pati jauda kā vecajam vai mazāka;
 - kuģiem, kuru kopējais garums ir mazāks par 24 metriem un kas nav minēti a) apakšpunktā, jaunajam dzinējam ir vismaz par 20 % mazāka jauda nekā vecajam;
 - traleriem, kuru kopējais garums pārsniedz 24 metrus, jaunajam dzinējam ir vismaz par 20 % mazāka jauda nekā vecajam, uz kuģi attiecas glābšanas un restrukturēšanas plāns, kā minēts 20. panta f) punktā un pāriet uz zvejas metodi, kurai jāpatērē mazāk degvielas.
4. Dzinēja jaudas samazinājumu, kas minēts 3. punkta b) un c) apakšpunktā, var panākt kuģu grupai no katras kuģu kategorijas, kas norādītas minētā punkta b) un c) apakšpunktā.
5. Nosacījumus 4. punktā paredzēto darbību īstenošanai var pieņemt saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru.
6. No EZF drīkst līdzfinansēt iekārtas un modernizācijas darbus:
- kas vajadzīgi, lai varētu paturēt uz kuģa to nozveju, kuras atlaišana vairs nav atļauta;
 - kas ir tādu projektu sastāvdaļa, kuri saistīti ar jaunu tehnisku pasākumu sagatavošanu vai izmēģināšanu Padomes vai Komisijas noteiktā ierobežotā laikposmā;
 - lai samazinātu zvejas ietekmi uz zivju sugām, kas nav komercsugas;
 - lai samazinātu zvejas ietekmi uz ekosistēmām un jūras dibenu;
 - loma un zvejas rīku aizsardzībai pret savvaļas plēsoņām, tostarp zvejas rīku daļu maiņai, ja vien tas nepalielina zvejas jaudu vai nemazina zvejas rīku selektivitāti un ja tiek nodrošināts, ka tiek veikti visi atbilstīgie pasākumi, lai fiziski netraumētu savvaļas plēsoņas.

7. No EZF drīkst līdzfinansēt ieguldījumus, lai nodrošinātu zvejas rīku selektivitāti, tostarp līdz divām zvejas rīku nomainām, visā laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam ar noteikumu, ka:

a) uz attiecīgo zvejas kuģi attiecas 21. panta a) punkta i) apakšpunktā minētais zvejas jaudas koriģēšanas plāns, ja kuģis maina zvejas paņēmienus, kā arī atstāj attiecīgo zivsaimniecību, lai dotos uz citu zivsaimniecību, kur zivju resursi pieļauj zveju;

vai

b) ja jaunais rīks ir selektīvāks un atbilst tādiem atzītiem vides kritērijiem un praksei, kas pārsniedz esošās Kopienas tiesību aktos noteiktās reglamentējošās saistības.

8. EZF var līdzfinansēt ieguldījumus zvejas rīku pirmajā nomainā:

a) nolūkā garantēt atbilstību jaunajām tehniskajām prasībām attiecībā uz selektivitāti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Atbalstu var piešķirt līdz dienai, kad šādas prasības kļūst obligātas, vai izņēmuma gadījumā uz īsu laikposmu pēc minētās dienas, kuru var noteikt attiecīgajos Kopienas tiesību aktos;

b) lai samazinātu zvejas ietekmi uz zivju sugām, kas nav komercsugas.

26. pants

Piekrastes sīkzveja

1. Šajā pantā "piekrastes sīkzveja" nozīmē zveju, ko veic zvejas kuģi, kuru kopējais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri neizmanto velkamus zvejas rīkus, kas uzskaitīti 3. tabulā I pielikumā Komisijas Regulai (EK) Nr. 26/2004 (2003. gada 30. decembris) par Kopienas zvejas flotes reģistru⁽¹⁾.

2. Ja EZF, atbalstot piekrastes sīkzveju, finansē 25. pantā minētos pasākumus, II pielikuma tabulas 2. grupā uzrādīto privātās finansiālās līdzdalības likmi var samazināt par 20 procentu punktiem.

3. No EZF drīkst līdzfinansēt 27. pantā minētos sociālekonomiskos pasākumus par labu piekrastes sīkzvejai.

4. No EZF var līdzfinansēt piemaksas piekrastes sīkzvejā iesaistītajiem zvejniekiem un zvejas kuģu īpašniekiem, lai:

a) uzlabotu konkrētu zvejas apgabalu pieejas nosacījumu pārvaldi un kontroli;

b) veicinātu zivsaimniecības produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības ķēdes veidošanu;

c) atbalstītu brīvprātīgus zvejas jaudas samazināšanas pasākumus, lai saglabātu resursus;

d) atbalstītu tādu tehnoloģisku jauninājumu izmantošanu (selektīvākus zvejas paņēmienus, kas pārsniedz Kopienas tiesību aktu reglamentējošās prasības vai jauninājumus, lai aizsargātu zvejas rīkus un nozveju pret savvaļas plēsoņām), kas nepaaugstina zvejas jaudu;

e) uzlabotu profesionālās iemaņas un drošības apmācību.

27. pants

Sociālekonomiskā kompensācija Kopienas zvejas flotes apsaimniekošanai

1. EZF var līdzfinansēt dalībvalstu ierosinātus sociālekonomiskus pasākumus, kas skar zvejniekus, kurus ietekmē zivsaimniecības attīstība, tostarp:

a) darbību dažādošanu, lai attīstītu daudzveidīgas darba vietas zvejniekiem;

b) uzlabot profesionālās iemaņas, jo īpaši jauniem zvejniekiem;

c) palīdzību pāriet uz profesijām, kas nav saistītas ar jūras zveju;

d) agrīnu aiziešanu no zvejas nozares, tostarp pirmstermiņa pensionēšanos;

e) neatjaunojamu kompensāciju zvejniekiem, kas vismaz divpadsmit mēnešus uz kuģa strādājuši par zvejniekiem – ar noteikumu, ka zvejas kuģis, uz kura strādājuši atbalsta saņēmēji, izbeidzis zvejas darbību 23. panta nozīmē. Šo kompensāciju atmaksā uz *pro rata temporis* pamata, ja atbalsta saņēmēji atsāk no jauna strādāt par zvejniekiem, pirms nav pagājis viens gads pēc kompensācijas saņemšanas.

⁽¹⁾ OV L 5, 9.1.2004., 25. lpp.

2. EZF var līdzfinansēt atsevišķas piemaksas zvejniekiem, jaunākiem par 40 gadiem, kuri var pierādīt, ka viņi vismaz piecus gadus ir strādājuši kā zvejnieki vai ka viņiem ir līdzvērtīga profesionālā sagatavotība, un kuri pirmo reizi iegūst daļējas vai pilnīgas tāda zvejas kuģa īpašumtiesības, kura kopējais garums nepārsniedz 24 metrus, kurš ir aprīkots zvejai jūrā un kura vecums ir no 5 līdz 30 gadiem.

3. Piemaksas apjoms nevar pārsniegt 15 % no īpašumtiesību iegūšanas izmaksām, ne arī pārsniegt EUR 50 000.

4. Šā panta 1. punkta e) apakšpunktā un 2. punktā izklāstītos nosacījumus var grozīt saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru.

II NODAĻA

2. prioritārais virziens: *akvakultūra, zveja iekšzemes ūdeņos, zivsaimniecības un akvakultūras produktu pārstrāde un tirdzniecība*

28. pants

Intervences apjoms akvakultūras ražošanā

1. Akvakultūras produktu ražošanā drīkst atbalstīt šīs darbības:

- a) pasākumus produktīviem ieguldījumiem akvakultūrā;
- b) akvavides pasākumus;
- c) sabiedriskās veselības pasākumus;
- d) dzīvnieku veselības pasākumus.

2. Uzņēmuma īpašumtiesību pāreja nav atbilstīga Kopienas atbalstam.

3. Saskaņā ar 1. punktu atbalstu drīkst sniegt ieguldījumam mūžizglītībā.

4. Attiecībā uz pasākumiem, kuri paredzēti 29., 31. un 32. pantā un kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību Kopienas tiesību aktu standartiem attiecībā uz vidi, cilvēku vai dzīvnieku veselību, dzīvnieku higiēnu vai labturību, atbalstu var piešķirt līdz datumam, kad šie standarti kļūst uzņēmumiem obligāti.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv attiecīgi mehānismi, kas nepieļauj pretēja rakstura iedarbību, jo īpaši risku radīt papildu ražošanas jaudu vai nelabvēlīgi ietekmēt zivju resursu saglabāšanas politiku.

6. Padomes Direktīvas 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽¹⁾ II pielikumā paredzētajām darbībām atbalstu piešķir vienīgi tad, ja sniegta direktīvas IV pielikumā paredzētā informācija.

29. pants

Pasākumi produktīviem ieguldījumiem akvakultūrā

1. No EZF drīkst atbalstīt ieguldījumus ražošanas iekārtu būvniecībā, paplašināšanā, aprīkošanā un modernizācijā, īpaši ar mērķi uzlabot darba apstākļus, higiēnu, cilvēku vai dzīvnieku veselību un produktu kvalitāti, samazinot negatīvu ietekmi vai veicinot pozitīvu ietekmi uz vidi. Investīcijas palīdz īstenot vienu vai vairākus no šiem mērķiem:

- a) dažādot ar jaunām sugām saistītas darbības un ražot tās sugas, kam ir labas tirgus izredzes;
- b) ieviest tādas akvakultūras metodes, kas, salīdzinot ar parasto akvakultūras nozares praksi, būtiski samazina negatīvu ietekmi vai veicina pozitīvu ietekmi uz vidi;
- c) atbalstīt tradicionālas akvakultūras darbības, kas ir svarīgas gan ekonomiskās un sociālās struktūras, gan vides saglabāšanai un attīstībai;
- d) atbalstīt tādu iekārtu iegādi, kas aizsargā saimniecības pret savvaļas plēsoņām;
- e) uzlabot akvakultūrā iesaistīto strādnieku darba un drošības apstākļus.

2. Ieguldījumu atbalstu sniedz vienīgi:

- a) mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;

un

- b) uzņēmumiem, uz kuriem neattiecas definīcija 3. panta f) punktā un kuros ir mazāk nekā 750 darbinieku, vai kuru apgrozījums ir mazāks par EUR 200 miljoniem.

⁽¹⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

3. Atkāpjoties no 2. punkta, visattālākajos reģionos un nomalūs esošajās Grieķijas salās atbalstu var sniegt visiem uzņēmumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka prioritāti dod mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem

30. pants

Pasākumi ūdens vides jomā

1. EZF var atbalstīt kompensācijas piešķiršanu par tādu akvakultūras ražošanas metožu lietošanu, kas palīdz aizsargāt un uzlabot vidi, un saglabāt dabu.

2. Atbalsta nolūks ir veicināt:

- a) akvakultūras veidus, kuros ir iekļauta vides, dabas resursu un ģenētiskās daudzveidības aizsardzība un stiprināšana, kā arī ainavu un akvakultūras zonu tradicionālo iezīmju apsaimniekošana;
- b) dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā, kas ir izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 761/2001 (2001. gada 19. marts), ar ko organizācijām atļauj brīvprātīgi piedalīties Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) ⁽¹⁾;
- c) bioloģisko akvakultūru Padomes Regulas (EEK) Nr. 2092/91 (1991. gada 24. jūnijs) par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ⁽²⁾ nozīmē;
- d) ilgtspējīgu akvakultūru, kas saderīga ar īpašiem ierobežojumiem vides jomā, kuri izriet no *Natura 2000* teritoriju noteikšanas saskaņā ar Padomes Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽³⁾.

3. Lai saņemtu kompensāciju atbilstīgi šim pantam, projektu īstenotājiem jāuzņemas saistības vismaz piecus gadus ievērot tādas prasības attiecībā uz akvavidi, kas ir augstākas par normālas labas akvakultūras prakses vienkāršu piemērošanu. Atbalstam, kas paredzēts 2. punkta a) apakšpunktā, ieguvums videi no šīm saistībām jāpierāda iepriekšējā ietekmes izvērtējumā, ko veic dalībvalsts izraudzītas kompetentas struktūras.

⁽¹⁾ OV L 114, 24.4.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 196/2006 (OV L 32, 4.2.2006., 4. lpp.).

⁽²⁾ OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 780/2006 (OV L 137, 25.5.2006., 9. lpp.).

⁽³⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

4. Dalībvalstis aprēķina kompensācijas, balstoties uz vienu vai vairākiem turpmāk norādītajiem kritērijiem:

- a) iegūto ienākumu zaudēšana;
- b) papildu izmaksām, kas var rasties, piemērojot akvavides metodes;
- c) vajadzību nodrošināt finansiālu atbalstu, lai projektu turpinātu;
- d) konkrētie zaudējumi vai investīciju izmaksas tādām vienībām, kas atrodas *Natura 2000* teritorijās vai to tuvumā.

5. Vienreizēju kompensāciju piešķir:

- a) saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu atbilstīgi maksimālajai summai uz hektāru uzņēmuma teritorijas, uz kuru attiecas akvavides saistības;
- b) saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktu maksimāli par diviem gadiem kopš uzņēmuma pārveidošanas bioloģiskai ražošanai;
- c) saskaņā ar 2. punkta d) apakšpunktu maksimāli par diviem gadiem kopš dienas, kad pieņemts lēmums izveidot *Natura 2000* teritoriju, un tikai par akvakultūras vienībām, kuras pastāvēja pirms minētā lēmuma.

31. pants

Pasākumi, kas attiecas uz sabiedrības veselības aizsardzību

EZF var līdzfinansēt kompensāciju molusku audzētājiem par īslaičīgu audzēto molusku savākšanas pārtraukšanu. Kompensāciju var piešķirt, ja molusku piesārņojuma dēļ, ko izraisa toksīnu radošo planktonu vairošanās vai biotoksīnu saturošu planktonu klātbūtne, aptur molusku savākšanu, lai aizsargātu sabiedrības veselību:

— ilgāk nekā četrus mēnešus pēc kārtas;

vai

— ja zaudējumi, kas rodas, apturot savākšanu, pārsniedz 35 % no attiecīgā uzņēmuma gada apgrozījuma, ko aprēķina, pamatojoties uz uzņēmuma vidējo apgrozījumu iepriekšējos trijos gados.

Kompensāciju var piešķirt ilgākais uz divpadsmit mēnešiem visā plānošanas periodā.

32. pants

Pasākumi, kas attiecas uz dzīvnieku veselību

EZF drīkst finansēt akvakultūras patoloģisko risku kontroli un izskaušanu atbilstīgi Padomes Lēmumam 90/424/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par izdevumiem veterinārijas jomā ⁽¹⁾.

33. pants

Zveja iekšzemes ūdeņos

1. Šajā pantā “zveja iekšzemes ūdeņos” nozīmē zveju, ko komerc nolūkos veic ar kuģiem, kas darbojas vienīgi iekšzemes ūdeņos, vai ar citām iekārtām, ko izmanto zvejai uz ledus.

2. Atbalstu zvejai iekšzemes ūdeņos var sniegt ieguldījumiem ražošanas iekārtu būvniecībā, paplašināšanā, aprīkošanā un modernizācijā, īpaši ar mērķi uzlabot drošību, darba apstākļus, higiēnu un produktu kvalitāti, cilvēku vai dzīvnieku veselību, vai samazināt negatīvu ietekmi vai veicināt pozitīvu ietekmi uz vidi.

Ieguldījumus zvejas kuģos var atbalstīt saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kas izklāstīti 25. pantā.

3. EZF var atbalstīt zvejā iekšzemes ūdeņos iesaistītu kuģu pārveidošanu citām darbībām, kas nav saistītas ar zveju. Kompetentās valstu iestādes veic attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kuģi, kuri saskaņā ar šo punktu saņem atbalstu no EZF, neatsāk zvejas darbības.

4. Ja Kopienas tiesību aktā paredzēti pasākumi to sugu krājumu atjaunošanai, kas atrodas iekšzemes ūdeņos, no EZF var atbalstīt pasākumus sakarā ar zvejas darbību pārtraukšanu iekšzemes ūdeņos, palīdzot zvejniekiem un kuģu īpašniekiem, kas darbojas vienīgi iekšzemes ūdeņos. Atbalstu var sniegt ne vairāk par divpadsmit mēnešiem visā plānošanas periodā attiecīgajam kuģim.

5. Uzņēmuma īpašumtiesību pāreja nav atbilstīga Kopienas atbalstam.

6. Neskarot 3. un 4. punktu, zvejas darbību izbeigšana vai pārtraukšana, kā arī iekšzemes ūdeņos izmantojamu kuģu būve nav atbilstīga atbalstam.

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/53/EK (OV L 29, 2.2.2006., 37. lpp.).

7. Ieguldījumi nav atbilstīgi atbalstam, ja tie var apdraudēt līdzsvaru starp zvejas flotes lielumu un attiecīgajiem pieejamajiem zivju resursiem.

8. Vadošā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kuģi, kas saņem finanšu palīdzību no EZF saskaņā ar šo pantu, turpina zvejot vienīgi iekšzemes ūdeņos.

34. pants

Ieguldījumi pārstrādē un tirdzniecībā

1. EZF var atbalstīt ieguldījumus zivsaimniecības un akvakultūras produktu pārstrādē un tirdzniecībā.

2. Uzņēmuma īpašumtiesību pāreja nav atbilstīga Kopienas atbalstam.

3. EZF var atbalstīt arī mūžizglītību.

4. Ieguldījumi nav atbilstīgi atbalstam, ja tie attiecas uz zivsaimniecībām un akvakultūras produktiem, kuri paredzēti cita veida izmantošanai un pārstrādei, nevis cilvēku patēriņam, izņemot ieguldījumus, kas paredzēti tikai zivsaimniecības un akvakultūras produktu atkritumu apstrādei, pārstrādei un tirdzniecībai.

5. Ja veic pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību Kopienas tiesību standartiem attiecībā uz vidi, cilvēku vai dzīvnieku veselību, higiēnu vai dzīvnieku labturību, atbalstu var piešķirt līdz dienai, kad standarti uzņēmumiem kļūst obligāti.

35. pants

Atbilstīgi pasākumi pārstrādes un tirdzniecības jomā

1. EZF var atbalstīt uzņēmumu būvniecību, paplašināšanu, aprīkošanu un modernizāciju, galveno uzmanību pievēršot viena vai vairāku turpmāk norādīto mērķu sasniegšanai:

a) uzlabot darba apstākļus;

b) uzlabot un uzraudzīt sabiedrības veselības aizsardzības un higiēnas apstākļus, kā arī produktu kvalitāti;

c) ražot augstas kvalitātes produktus speciālām tirgus nišām;

d) samazināt negatīvo ietekmi uz vidi;

- e) veicināt mazizmantotu sugu, blakusproduktu un atkritumu izmantošanu;
- f) ražot vai tirgot jaunus produktus, piemērot jaunas tehnoloģijas vai izstrādāt inovatīvas ražošanas metodes;
- g) tirgot produktus, kas galvenokārt ir no vietējiem izkrāvu-
miem un akvakultūras.

2. Ieguldījumu vispārīgais mērķis ir sekmēt ilgtspējīgu nodar-
binātību zivsaimniecības nozarē.

3. Ieguldījumu atbalstu sniedz vienīgi:

- a) mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;
un
- b) uzņēmumiem, uz kuriem neattiecas definīcija 3. panta
f) punktā un kuros ir mazāk nekā 750 darbinieku, vai kuru
apgrozījums ir mazāks par EUR 200 miljoniem.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, visattālākajos reģionos un noma-
ļus esošajās Grieķijas salās atbalstu var piešķirt visiem
uzņēmumiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka par prioritāriem uzskata
mikrouzņēmumus un mazos uzņēmumus.

6. Kopienas atbalstu nepiešķir ieguldījumiem, kas ir saistīti ar
mazumtirdzniecību.

III NODAĻA

3. prioritārais virziens: *kopējās ieinteresētības pasākumi*

36. pants

Intervences apjoms

1. EZF var atbalstīt kopējas ieinteresētības pasākumus, kuru
apjoms ir plašāks nekā pasākumiem, ko parasti veic
privātu uzņēmumi, un kuri palīdz sasniegt kopējās zivsaimniecī-
bas politikas mērķus.

2. Šie pasākumi var attiekties uz:

- a) kopīgām rīcībām;
- b) ūdens faunas un floras aizsardzību un attīstību;
- c) zvejas ostām, izkraušanas vietām un novietnēm;
- d) jaunu noieta tirgu sekmēšanu un reklāmas kampaņām;

e) izmēģinājuma projektiem;

f) zvejas kuģu pārbūvi vai norīkošanu citiem mērķiem.

37. pants

Kopīga rīcība

EZF var atbalstīt pasākumus, kas izraisa kopēju ieinteresētību un
kurus ievieš ar pašu darbinieku, ražotājus pārstāvošu organizā-
ciju vai citu dalībvalstīs atzītu organizāciju aktīvu atbalstu, un
kuru mērķis ir:

- a) ilgtspējīgi veicināt resursu labāku apsaimniekošanu vai
saglabāšanu;
- b) veicināt selektīvas zvejas metodes vai rīkus un samazināt
piezveju;
- c) aizvākt pazaudētus zvejas rīkus no jūras dibena, lai apka-
rotu "rēgu" zvejniecību;
- d) uzlabot darba apstākļus un drošību;
- e) veicināt zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu pār-
skatāmību, tostarp izsekojamību;
- f) uzlabot pārtikas kvalitāti un nekaitīgumu;
- g) attīstīt, restrukturēt vai uzlabot akvakultūras saimniecības;
- h) ieguldīt ražošanas, pārstrādes vai tirdzniecības iekārtās un
infrastruktūrā, tostarp atkritumu apstrādei;
- i) uzlabot profesionālās iemaņas vai izstrādāt jaunas apmācī-
bas metodes un līdzekļus;
- j) veicināt zivsaimniecības nozarē iesaistītu zinātnieku un saim-
nieciskas darbības subjektu partnerības;
- k) sadarbības tīkli un pieredzes un labākās prakses apmaiņa
starp organizācijām, kuras veicina vienlīdzīgas iespējas vīrie-
šiem un sievietēm, kā arī citām ieinteresētajām pusēm;
- l) sekmēt 26. panta 4. punktā piekrastes sīkzvejai paredzēto
mērķu sasniegšanu;

- m) uzlabot zvejas apgabalu pieejas nosacījumu pārvaldīšanu un kontroli, jo īpaši izstrādājot vietējos apsaimniekošanas plānus, ko apstiprina valsts kompetentās iestādes;
- n) izveidot ražotāju organizācijas, kas atzītas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (1999. gada 17. decembris) par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju ⁽¹⁾, restrukturēt tās un īstenot to plānus, lai uzlabotu kvalitāti;
- o) veikt priekšizpēti attiecībā uz to, lai veicinātu partnerības ar trešām valstīm zivsaimniecības nozarē.

Šā panta n) punktā minēto atbalstu piešķir uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus, sākot no atzīšanas dienas vai lēmuma par ražotāju organizācijas restrukturēšanu pieņemšanas dienas, un šo trīs gadu laikā piešķirumu pakāpeniski samazina.

38. pants

Pasākumi, kas paredzēti ūdens faunas un floras aizsardzībai un attīstībai

1. EZF var atbalstīt pasākumus, kas rada kopēju ieinteresētību un kas paredzēti, lai aizsargātu un attīstītu ūdens faunu un floru, vienlaikus uzlabojot ūdens vidi.
2. Šie pasākumi attiecas uz:
 - a) statisku vai pārvietojamu iekārtu izveidošanu vai uzstādīšanu, kuras paredzētas, lai aizsargātu un attīstītu ūdens faunu un floru;
 - vai
 - b) iekšzemes ūdensceļu, tostarp nārstošanās vietu un migrējošo sugu migrācijas ceļu atjaunošanu;
 - vai
 - c) vides aizsardzību un uzlabošanu saskaņā ar NATURA 2000, ja tās teritorijas tieši attiecas uz zvejas darbībām, izņemot darbības izmaksas.

Tieša krājumu papildināšana nav atbilstīga atbalstam, ja vien tā nav Kopienas tiesību aktā nepārprotami paredzēta kā saglabāšanas pasākums.

3. Šādas darbības jāīsteno publisko tiesību struktūrām vai publisko un citu tiesību struktūrām, atzītām tirdzniecības organizācijām vai citām struktūrām, ko šim nolūkam norīko dalībvalsts.

⁽¹⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanas aktu.

39. pants

Zvejas ostas, izkraušanas vietas un novietnes

1. EZF var atbalstīt ieguldījumus esošajās sabiedriskajās vai privātajās zvejas ostās, kuri ir to zvejnieku un zivsaimnieku intereses, kas izmanto ostu, un kuru mērķis ir uzlabot piedāvātos pakalpojumus.

EZF var atbalstīt arī ieguldījumus, lai pārveidotu izkraušanas vietas un lai uzlabotu apstākļus zivīm, ko izkrauj piekrastes zvejnieki esošajās izkraušanas vietās, ko izraudzījušas valstu kompetentās iestādes.

2. Ieguldījumi attiecas jo īpaši uz:
 - a) to apstākļu uzlabošanu, kādos zivsaimniecības un akvakultūras produkti ostās ir izkrauti, pārstrādāti, uzglabāti un izsolīti;
 - b) nodrošināšanu ar degvielu, ledu, ūdeni un elektrību;
 - c) zvejas kuģu remonta ierīcēm un uzturēšanu;
 - d) piestātņu būvniecību, modernizāciju un paplašināšanu, uzlabojot drošību izkraušanas vai iekraušanas laikā;
 - e) zvejas darbību datorizētu pārvaldību;
 - f) drošības un darba apstākļu uzlabošanu;
 - g) atkritumu glabāšanu un apsaimniekošanu;
 - h) pasākumus, lai samazinātu izmesto zivju daudzumu.

3. Lai uzlabotu zvejnieku drošību, EZF var atbalstīt arī ieguldījumus saistībā ar drošību, mazu zvejas novietņu būvei vai modernizācijai.

40. pants

Jaunu noieta tirgu sekmēšana un reklāmas kampaņas

1. EZF var atbalstīt pasākumus, kas rada kopēju ieinteresētību un kuri domāti, lai īstenotu kvalitātes un vērtības palielināšanas politiku, sekmētu un attīstītu jaunus zivsaimniecības un akvakultūras produktu noieta tirgus.

2. Darbības nedrīkst būt orientētas uz komerciālām preču zīmēm vai atsaukties uz konkrētām valstīm vai ģeogrāfiskām teritorijām, izņemot, ja produkti ir atzīti atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 510/2006 (2006. gada 20. marts) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību ⁽¹⁾.

3. Pasākumi attiecas jo īpaši uz:

- a) vietēju, valsts vai starptautisku reklāmas kampaņu rīkošanu zivsaimniecības un akvakultūras produktiem;
- b) pārpalikumu vai nepietiekami izmantotu sugu piegādi tirgum, kuras parasti atmet kā nederīgas vai kuras neizraisa komerciālu interesi;
- c) zivsaimniecības un akvakultūras produktu kvalitātes politikas īstenošanu;
- d) to produktu atbalstīšanu, kuri iegūti ar metodēm, kam ir neliela ietekme uz vidi;
- e) to produktu atbalstīšanu, kuri atzīti atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 510/2006;
- f) kvalitātes sertifikāciju, tostarp tādu produktu marķēšanu un sertifikāciju, kuri nozvejoti vai izaudzēti ar videi draudzīgām metodēm;
- g) kampaņām, lai uzlabotu zivsaimniecības un akvakultūras produktu un zivsaimniecības nozares tēlu;
- h) tirgus izpēti īstenošanu.

41. pants

Izmēģinājuma projekti

1. EZF var atbalstīt izmēģinājuma projektus, tostarp selektīvāku zvejas paņēmieni eksperimentālu izmantošanu, kuru mērķis ir iegūt un izplatīt jaunas tehniskas zināšanas un kurus sadarbībā ar zinātnisku vai tehnisku iestādi veic saimnieciskās darbības subjekts, atzīta tirdzniecības asociācija vai jebkura cita kompetenta iestāde, ko šim nolūkam izraugās dalībvalsts.

2. Šā panta 1. punktā minētie izmēģinājuma projekti drīkst:

- a) pēc iespējas patiesos ražošanas nozares apstākļos pārbaudīt jauna tipa tehnoloģijas tehnisko vai ekonomisko dzīvotspēju, lai iegūtu un izplatītu tehniskas vai ekonomiskas zināšanas par pārbaudīto tehnoloģiju;

- b) dot iespēju izmēģināt apsaimniekošanas plānus un zvejas jaudas sadales plānus, tostarp vajadzības gadījumā izveidot zonas, kur aizliedz zvejas darbības, lai izvērtētu bioloģiskos un finansiālos rezultātus, kā arī eksperimentāli atjaunotu krājumus;

- c) izstrādāt un izmēģināt paņēmienus, lai uzlabotu zvejas rīku selektivitāti, samazinātu piezveju, izmesto zivju daudzumu vai ietekmi uz vidi, jo īpaši uz jūras dibenu;

- d) izmēģināt alternatīvus zvejniecības pārvaldības paņēmienus.

Izmēģinājuma projektā vienmēr iekļauj pietiekamu zinātnisku uzraudzību, lai tas būtu sekmīgs.

3. To izmēģinājumu projektu rezultātus, kurus finansē saskaņā ar 1. punktu, atspoguļo tehniskajos ziņojumos, kas ir pieejami sabiedrībai.

42. pants

Zvejas kuģu pārbūve, lai tos norīkotu citiem mērķiem

EZF var atbalstīt to zvejas kuģu pārbūvi, kas peld ar dalībvalsts karogu un reģistrēti Kopienā, lai norīkotu tos citiem mērķiem – apmācības vai pētniecības nolūkos zivsaimniecības nozarē vai citām ar zveju nesaistītām darbībām. Atbalstu var sniegt tikai publisko tiesību struktūrai vai publisko un citu tiesību struktūrai.

IV NODAĻA

4. prioritārais virziens: zivsaimniecības apvidu ilgtspējīga attīstība

43. pants

Palīdzības joma

1. Papildus citiem Kopienas instrumentiem no EZF drīkst sniegt palīdzību, lai ilgtspējīgi attīstītu un uzlabotu dzīves kvalitāti atbilstīgos zivsaimniecības apvidos, ja to veic kā daļu no vispārējās stratēģijas, ar kuru cenšas sekmēt Kopējās zivsaimniecības politikas mērķu īstenošanu, it īpaši ņemot vērā to sociālekonomisko ietekmi.

2. Zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgas attīstības pasākumi tiecas:

- a) uzturēt šo apvidu ekonomisko un sociālo labklājību, kā arī pievienot papildu vērtību zivsaimniecības un akvakultūras produktiem;

⁽¹⁾ OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

- b) saglabāt un attīstīt darba vietas zivsaimniecības apvidos, atbalstot darbu dažādošanu vai ekonomiski un sociāli pārveidojot tos apvidus, kas zivsaimniecības nozares pārmaiņu dēļ saskaras ar sociālekonomiskām grūtībām;
- c) paaugstināt piekrastes vides kvalitāti;
- d) veicināt zivsaimniecības apvidu sadarbību valstu un starpvalstu līmenī.
3. Palīdzībai izvēlētais zivsaimniecības apvidus ir ierobežota izmēra un parasti ir mazāks par teritoriālo vienību statistiskās kopējās klasifikācijas NUTS 3. līmeni, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (NUTS) izveidi⁽¹⁾. Apvidum vajadzētu būt pietiekami viendabīgam no ģeogrāfiskā, ekonomiskā un sociālā viedokļa.
4. Palīdzība prioritārā kārtā būtu jāsniedz apvidiem, ko raksturo:
- a) zems apdzīvotības līmenis;
- vai
- b) zvejniecība, kur novērojama lejupslīde;
- vai
- c) nelielas zivsaimniecības kopienas.
5. Dalībvalsts informē Komisiju par apvidiem, kuri izvēlēti finansēšanai saskaņā ar šo prioritāro virzienu, un iekļauj šo informāciju nākamajā gada īstenošanas ziņojumā, kas minēts 67. pantā.
- c) lai dažādotu darbības, sekmējot daudzveidīgas darba vietas zvejniekiem, kā arī radot papildu darbus ārpus zivsaimniecības nozares;
- d) lai pievienotu vērtību zvejniecības produktiem;
- e) lai atbalstītu mazas, ar zivsaimniecību un tūrismu saistītas infrastruktūras un pakalpojumus nelielu zvejnieku kopienu labā;
- f) lai aizsargātu zivsaimniecības apvidu vidi, saglabātu to pievilcību, atjaunotu un attīstītu piekrastes ciematus un ciemus, kuros veic zivsaimniecības darbības, lai aizsargātu un vairotu dabas un arhitektūras mantojumu;
- g) lai atjaunotu zivsaimniecības nozares ražošanas potenciālu, kas sabojāts dabas vai rūpnieciskajās katastrofās;
- h) lai veicinātu zivsaimniecības apvidu sadarbību starpreģionu un starpvalstu līmenī, galvenokārt veidojot sadarbības tīklus un izplatot informāciju par labu praksi;
- i) lai iegūtu iemaņas un atvieglotu vietējās attīstības stratēģijas sagatavošanu un īstenošanu;
- j) lai sniegtu ieguldījumu rīcības grupu tekošo izmaksu segšanā.
2. Nepārsniedzot 15 % no attiecīgā prioritārā virziena, EZF var finansēt arī prioritārā virziena pasākumus, kas paredzēti, piemēram, lai veicinātu profesionālo iemaņu apguvi un uzlabošanu, veicināt un uzlabot darba ņēmēju pielāgošanās spējas un iespējas iegūt darbu, jo īpaši sievietēm labā, ja šie pasākumi ir iekļauti ilgtspējīgas attīstības stratēģijā un ir tieši saistīti ar 1. punktā aprakstītajiem pasākumiem.
3. Saskaņā ar 1. punktu sniegtais atbalsts var ietvert pasākumus, kuri paredzēti I, II, III nodaļā, izņemot pasākumus, kuri paredzēti 23. un 24. pantā. Ja atbalstu piešķir par darbībām, kas atbilst šiem pasākumiem, piemēro attiecīgos noteikumus un ieguldījumu sadalījumu darbībām, kā izklāstīts, attiecīgi, I, II un III nodaļā un II pielikumā.
4. Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā un 2. punktā paredzētā atbalsta saņēmējiem vajadzētu būt zivsaimniecības nozarē strādājošiem vai personām, kam ir darbs, kas saistīts ar šo nozari.

44. pants

Atbilstīgi pasākumi

1. Palīdzību zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgai attīstībai var piešķirt:
- a) lai nostiprinātu zivsaimniecības apvidu konkurētspēju;
- b) lai restrukturētu un pārorientētu ekonomiskās darbības, konkrēti veicinot ekotūrisma attīstību, ja vien šīs darbības nepalielina zvejas jaudu;

⁽¹⁾ OV L 154, 21.6.2003, 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1888/2005 (OV L 309, 25.11.2005., 1. lpp.).

5. Grupu darbības izmaksas parasti nedrīkst pārsniegt 10 % no zivsaimniecības apvidum atvēlētā kopējā budžeta. Atkāpjoties no minētā, dalībvalstis drīkst pārsniegt šo robežvērtību, pieņemot lēmumu katrā gadījumā atsevišķi, jo īpaši, ja grupas nevar izveidot, pamatojoties uz esošām pieredzējušām organizācijām.

6. Ja šajā pantā minētais pasākums ir atbilstīgs arī saskaņā ar citu Kopienas atbalsta instrumentu, dalībvalsts, izstrādājot darbības programmu, skaidri norāda, vai šo pasākumu atbalsta no EZF vai kāda cita Kopienas atbalsta instrumenta.

45. pants

Dalība zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgā attīstībā

1. Pasākumus, ar ko atbalsta zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgu attīstību, konkrētā teritorijā īsteno vietējās struktūras vai grupas ("grupa"), kurās ir valsts un privāti partneri no dažādiem atbilstīgiem vietējiem sociālekonomiskiem sektoriem un kurām saskaņā ar proporcionalitātes principu ir piemērotas administratīvas un finansiālas pilnvaras, lai pārvaldītu palīdzību un nodrošinātu darbību veiksmīgu īstenošanu. Ja vien iespējams, grupas pamatā vajadzētu būt pieredzējušām esošajām organizācijām.

2. Saziņā ar vadošo iestādi grupa ierosina un īsteno integrētu vietējās attīstības stratēģiju, kuras pamatā ir augšupejoša pieeja.

3. Teritorijai, uz ko attiecas viena grupa, būtu jābūt saskaņotai, ar pietiekamu cilvēku, finanšu un ekonomisko resursu kritisko masu, lai atbalstītu dzīvotspējīgu vietējo attīstības stratēģiju.

4. Darbības saskaņā ar vietējās attīstības stratēģiju izvēlas grupa, un tās atbilst 44. pantā paredzētajiem pasākumiem. Lielāko daļu darbību veic privātais sektors.

5. Dalībvalstīm vai reģioniem atkarībā no to organizatoriskās struktūras konkrētās uzbūves būtu jānodrošina grupas izveidot tīklu nolūkā izplatīt informāciju un jo īpaši apmaiņties ar labu praksi.

V NODAĻA

5. prioritārais virziens: tehniskā palīdzība

46. pants

Tehniskā palīdzība

1. Pēc Kopienas ierosmes un/vai Komisijas vārdā, nepārsniedzot 0,80 % no tā ikgadējā asignējuma, EZF var finansēt sagatavošanas, uzraudzības, administratīvās un tehniskās palīdzības, izvērtēšanas un revīzijas pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai.

Šīs darbības veic saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 53. panta 2. punktu, kā arī saskaņā ar jebkuriem citiem minētās regulas noteikumiem un tās īstenošanas noteikumiem, ko piemēro šāda veida Eiropas Savienības vispārējā budžeta izpildei.

Šīs darbības ietver:

- a) izvērtējumus, ekspertu ziņojumus, statistiku un pētījumus, tostarp vispārīgu, attiecībā uz EZF darbību;
- b) pasākumus, kas paredzēti partneriem, EZF atbalsta saņēmējiem un plašai sabiedrībai, tostarp informatīvos pasākumus;
- c) pasākumus, lai izplatītu informāciju, veidotu sadarbības tīklus, veicinātu izpratni, sekmētu sadarbību un pieredzes apmaiņu visā Kopienā;
- d) datorizētu sistēmu uzstādīšanu, izmantošanu un savstarpēju sasaistīšanu, lai nodrošinātu vadību, uzraudzību, pārbaudi un izvērtēšanu;
- e) izvērtēšanas metožu uzlabošanu un informācijas apmaiņu par praksi šajā jomā;
- f) starpvalstu un Kopienas tīklu izveidošanu, iesaistot zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgā attīstībā darbojošās puses, lai atbalstītu pieredzes un labas prakses apmaiņu, veicinātu un īstenotu starpreģionu un starpvalstu sadarbību, kā arī informācijas izplatīšanu.

2. Pēc dalībvalstu ierosmes EZF var katrā darbības programmā finansēt darbības, kas attiecas uz darbības programmas sagatavošanu, pārvaldību, uzraudzību, izvērtējumu, publicitāti, kontroli un revīziju, kā arī sadarbības tīklu veidošanu, nepārsniedzot 5 % no tai paredzētās kopsummas. Izņēmuma kārtā un attiecīgi pamatojot apstākļus, šo robežvērtību var pārsniegt.

3. Pēc dalībvalstu ierosmes EZF var arī katrā darbības programmā finansēt darbības, kas attiecas uz to dalībvalstu administratīvo spēju uzlabošanu, kuru visi reģioni ir atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi.

4. Šā panta 1. punktā paredzētos tehniskās palīdzības veidus pieņem saskaņā ar 101. panta 2. punktā minēto procedūru.

V SADAĻA

ATBALSTA EFEKTIVITĀTE UN PUBLICITĀTE

I NODAĻA

Darbības programmu izvērtēšana

47. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Kā noteikts 48., 49. un 50. pantā, veic darbības programmas *ex ante*, starpposma un *ex post* izvērtēšanu.

Izvērtēšanas mērķis ir uzlabot EZF atbalsta un darbības programmas īstenošanas kvalitāti un iedarbīgumu. Tāpat arī tiek apzināta šo izvērtējumu ietekme uz 19. pantā izklāstītajiem pamatprincipiem, attiecīgo valstu stratēģisko plānu daļu un dalībvalstu specifiskajām problēmām, ņemot vērā zivsaimniecības nozares ilgtspējīgas attīstības vajadzības un ietekmi uz vidi.

2. EZF atbalsta efektivitāti izvērtē, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

a) EZF vispārējo ietekmi uz 4. pantā izklāstītajiem mērķiem;

b) darbības programmā iekļauto prioritāro mērķu ietekmi.

3. Šā panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētās izvērtēšanas veic, attiecīgi, dalībvalsts vai Komisijas atbildībā saskaņā ar proporcionalitātes principu un Komisijas un dalībvalsts partnerībā.

4. Dalībvalstis nodrošina izvērtēšanas veikšanai vajadzīgos cilvēku un finanšu resursus, organizē vajadzīgo datu sagatavošanu un apkopošanu, kā arī izmanto visdažādāko informāciju, ko nodrošina uzraudzības sistēma.

5. Piemērojamās izvērtēšanas metodes un standartus nosaka saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru.

6. Izvērtēšanu veic vērtētāji, kas ir neatkarīgi no 58. pantā minētajām iestādēm. Rezultātus publicē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾, ja vien par izvērtēšanu atbildīgā iestāde noteikti pret to neiebilst.

7. Izvērtēšanu finansē no darbības programmas tehniskās palīdzības budžeta, ja to veic dalībvalsts atbildībā, un no Komisijas tehniskās palīdzības budžeta, ja to veic Komisijas atbildībā.

48. pants

Ex ante izvērtēšana

1. *Ex ante* izvērtējuma mērķis ir nodrošināt saskaņotību starp 19. pantā izklāstītajiem pamatprincipiem, valsts stratēģisko plānu un darbības programmu, kā arī optimizēt budžeta resursu sadali saskaņā ar darbības programmu un uzlabot plānošanas kvalitāti.

2. Dalībvalstis veic darbības programmas *ex ante* izvērtējumu, ņemot vērā proporcionalitātes principu, un saskaņā ar izvērtēšanas metodēm un standartiem, ko nosaka saskaņā ar 47. panta 5. punktā paredzēto procedūru.

3. Dalībvalstis iesniedz *ex ante* izvērtējumu, vēlākais, iesniedzot darbības programmu.

49. pants

Starpposma izvērtēšana

1. Starpposma izvērtēšanas mērķis ir pārbaudīt darbības programmas vai tās daļas efektivitāti, lai, to pielāgojot, uzlabotu atbalsta un tā īstenošanas kvalitāti.

2. Darbības programmas starpposma izvērtēšanu veic, ņemot vērā proporcionalitātes principu un balstoties uz reģistru, kas ļauj ņemt vērā visu informāciju, lai nodrošinātu 16. pantā minētās stratēģiskās debates.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

3. Starpposma izvērtēšanu veic dalībvalstu atbildībā un pēc vadošās iestādes ierosmes, apspriežoties ar Komisiju, un saskaņā ar izvērtēšanas metodēm un standartiem, ko nosaka saskaņā ar 47. panta 5. punktā paredzēto procedūru. Starpposma izvērtējumu nosūta darbības programmas uzraudzības komitejai un Komisijai.

50. pants

Ex post izvērtēšana

1. *Ex post* izvērtēšana attiecas uz resursu izmantošanas pakāpi, uz darbības programmas lietderību un efektivitāti, uz tās ietekmi saistībā ar 4. pantā izklāstītajiem mērķiem un uz 19. pantā izklāstītajiem pamatprincipiem. Izvērtēšanā konstatē faktorus, kas ir veicinājuši darbības programmas īstenošanas sasniegumus vai neizdošanos, tostarp no ilgtspējības un labas prakses viedokļa.

2. *Ex post* izvērtēšanu veic pēc Komisijas ierosmes un Komisijas atbildībā, apspriežoties ar dalībvalsti un vadošo iestādi, kas apkopo izvērtējuma īstenošanai vajadzīgo informāciju.

3. *Ex post* izvērtēšanu pabeidz, vēlākais, 2015. gada 31. decembrī.

II NODAĻA

Informācija un publicitāte

51. pants

Informācija un publicitāte

1. Dalībvalstis nodrošina informāciju par darbības programmu, darbībām un Kopienas ieguldījumu un to publicitāti. Informācijas mērķauditorija ir sabiedrība. Tās mērķis ir uzsvērt Kopienas lomu un nodrošināt EZF atbalsta pārskatāmību.

2. Darbības programmas vadošā iestāde ir atbildīga par tās publicitāti, kā norādīts turpmāk:

a) tā informē potenciālos atbalsta saņēmējus, zivsaimniecības jomā iesaistītās organizācijas, profesionālās organizācijas, ekonomiskos un sociālos partnerus, struktūras, kuras saistītas ar dzimumu līdztiesības veicināšanu, attiecīgās nevalstiskās organizācijas, tostarp vides organizācijas, par programmas piedāvātajām iespējām, kā arī par noteikumiem un metodēm, kuri reglamentē piekļuvi finansējumam;

b) tā informē atbalsta saņēmējus par Kopienas ieguldījuma apjomu;

c) tā informē plašu sabiedrību par Kopienas lomu darbības programmas īstenošanā un tās sasniegumiem.

3. Sniedzot 67. pantā minētos gada un noslēguma īstenošanas ziņojumus, dalībvalstis katru gadu informē Komisiju par iniciatīvām, kas veiktas šā panta mērķiem.

VI DAĻA

FONDA FINANSIĀLAIS IEGULDĪJUMS

I NODAĻA

EZF ieguldījums

52. pants

Valsts atbalsta intensitāte

Valsts atbalsta maksimālā intensitāte ir noteikta II pielikumā.

53. pants

EZF ieguldījums

1. Komisijas lēmumā, ar ko pieņem darbības programmu, attiecībā uz katru prioritāro virzienu nosaka EZF ieguldījuma maksimālo likmi un maksimālo apjomu atsevišķi konverģences mērķim un mērķim, kas nav konverģences mērķis.

2. EZF ieguldījumu aprēķina attiecībā pret valsts izdevumu kopapjomu.

3. EZF ieguldījumu nosaka katram prioritārajam virzienam. EZF ieguldījumam piemēro šādas robežvērtības:

a) reģionos, kas ir atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi, – 75 % no līdzfinansēto valsts izdevumu kopapjoma, ņemot vērā 7., 8. un 9. punktu;

b) reģionos, kas nav atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi, – 50 % no līdzfinansēto valsts izdevumu kopapjoma, ņemot vērā 7., 8. un 9. punktu.

Neskarot iepriekš noteikto, dalībvalstis darbības programmā drīkst pasākumu līmenī piemērot vienotu likmi pa reģioniem.

4. EZF minimālais ieguldījums katrā prioritārajā virzienā ir 20 % no valsts izdevumu kopapjoma.

5. Atbalsta minimālā summa, ko darbībai piešķir EZF, ir 5 % no valsts izdevumu kopapjoma, kas piešķirti attiecīgās darbības atbalstam.

6. Atbalsta kopapjoms, ko darbībai piešķir EZF, nevar pārsniegt 95 % no valsts izdevumu kopapjoma, kas piešķirti attiecīgās darbības atbalstam.

7. Ja no EZF finansē darbības saskaņā ar 24. vai 27. pantu, ja tās ir daļa no 21. panta a) punkta i) apakšpunktā minētā zvejas jaudas korigēšanas plāna vai ja uz tām attiecas 26. panta 3. un 4. punkts, EZF maksimālo ieguldījumu 1. prioritārajam virzienam palielina par, augstākais, 10 procentu punktiem reģionos, kas ir atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi, un, augstākais, par 15 procentu punktiem reģionos, kas nav atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi.

Šis palielinājums ir proporcionāls attiecībai starp šā punkta pirmās daļas darbību izdevumu kopapjomu un 1. prioritārā virziena izdevumu kopapjomu.

8. Ja EZF finansē 23. pantā minētās darbības, EZF maksimālo ieguldījumu 1. prioritārajam virzienam palielina par, augstākais, 10 procentu punktiem reģionos, kas ir atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi, un par, augstākais, 15 procentu punktiem reģionos, kas nav atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi.

Šis palielinājums ir proporcionāls attiecībai starp šā punkta pirmās daļas darbību izdevumu kopapjomu un 1. prioritārā virziena izdevumu kopapjomu.

9. Darbībām, ko no EZF finansē nomaļus esošajās Grieķijas salās, kuras ir nelabvēlīgā stāvoklī to teritoriālās nošķirtības dēļ, un visattālākajos reģionos, EZF maksimālo ieguldījumu katram prioritārajam virzienam palielina, augstākais, par 10 procentu punktiem reģionos, kas ir atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi, un, augstākais, par 35 procentu punktiem reģionos, kas nav atbilstīgi saskaņā ar konverģences mērķi.

Katram prioritārajam virzienam šis palielinājums ir proporcionāls attiecībai starp šā punkta pirmās daļas darbību izdevumu kopapjomu un 1. prioritārā virziena izdevumu kopapjomu.

10. Tehniskās palīdzības pasākumus, ko veic pēc Komisijas ierosmes vai tās vārdā, no EZF finansē 100 % apjomā.

54. pants

Kumulācijas aizliegums

Izdevumus, ko līdzfinansē no EZF, neatbalsta no citiem Kopienas finanšu instrumentiem.

55. pants

Izdevumu atbilstība

1. Izdevumi ir atbilstīgi EZF ieguldījumam, ja atbalsta saņēmēji tos faktiski veikuši laikposmā no dienas, kad darbības programma iesniegta Komisijai, vai no 2007. gada 1. janvāra – atkarībā no tā, kura diena ir agrāk, – līdz 2015. gada 31. decembrim. Līdzfinansētās darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbilstības sākuma dienas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ieguldījumus natūrā, amortizācijas izmaksas un papildu izmaksas var uzskatīt par izdevumiem, ko atbalsta saņēmēji maksājuši, īstenojot darbības, ar šādiem nosacījumiem:

- a) saskaņā ar 4. punktu pieņemtie atbilstības noteikumi paredz šādu izdevumu atbilstību;
- b) izdevumu apjoms ir pamatots ar grāmatvedības dokumentiem, kuru pierādījuma vērtība ir līdzvērtīga rēķiniem;
- c) attiecībā uz ieguldījumu natūrā EZF līdzfinansējums nepārsniedz atbilstīgo izdevumu kopapjomu, atskaitot šāda ieguldījuma vērtību.

3. Izdevumi ir atbilstīgi EZF ieguldījumam vienīgi tad, ja tie veikti attiecībā uz darbībām, par kurām lēmums pieņemts vadošajā iestādē saskaņā ar uzraudzības komitejas iepriekš noteiktiem kritērijiem.

Jauni izdevumi, ko pievieno, veicot 18. pantā minēto darbības programmas pārskatīšanu, ir atbilstīgi no dienas, kad Komisijai iesniegts lūgums grozīt darbības programmu.

4. Noteikumus par izdevumu atbilstību paredz valstu līmenī, ņemot vērā šajā regulā paredzētos izņēmumus. Tie attiecas uz visiem izdevumiem, kas deklarēti saistībā ar darbības programmu.

5. Šādi izdevumi nav atbilstīgi atbalstam no EZF:
- PVN, izņemot neatgūstamu PVN, kad to faktiski un neatgriezeniski ir samaksājuši atbalsta saņēmēji, kas nav personas, ko neuzskata par nodokļu maksātājiem, kā minēts 4. panta 5. punktā Padomes Sestajā direktīvā 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ⁽¹⁾;
 - parādu procenti, neskarot 8. punktu;
 - zemes iegāde, ja summa pārsniedz 10 % no attiecīgās darbības kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem;
 - mājokļu izdevumi.
6. Šā panta 1., 3. un 4. punkts neskar 46. panta 1. punktu.
7. Attiecībā uz darbībām, saistībā ar kurām atbalsta saņēmējam izdevumi nerodas, izdevumi, kas atbilstīgi ieguldījumam no EZF, ir atbalsta saņēmējam izmaksātais valsts atbalsts.
8. Neskarot šā panta 5. punkta b) punktu, ieguldījums no EZF drīkst būt citā formā nekā neatmaksājams tiešs atbalsts. Sīki izstrādātus noteikumus paredz saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru.

56. pants

Darbību ilgums

1. Dalībvalsts vai vadošā iestāde nodrošina to, ka darbība turpina saņemt EZF ieguldījumu vienīgi tad, ja tajā piecos gados no kompetento valsts iestāžu vai vadošās iestādes finansēšanas lēmuma nav veiktas būtiskas pārmaiņas:
- kas ietekmē tās būtību vai īstenošanas nosacījumus vai sniedz uzņēmumam vai publiskai struktūrai nepamatotas priekšrocības;
- vai
- kas rodas vai nu no infrastruktūras atsevišķas daļas īpašumtiesību veida maiņas, vai arī no produktīvās darbības pārtraukšanas vai pārvietošanas.

- Vadošā iestāde 67. pantā minētajā īstenošanas gada un noslēguma ziņojumā informē Komisiju par jebkurām 1. punktā minētajām pārmaiņām.
- Nepamatoti izmaksātas summas atgūst saskaņā ar VIII sadaļas II un III nodaļu.
- Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka EZF ieguldījumu nesaņem uzņēmumi, kam saskaņā ar 3. punktu tiek vai ir tikusi piemērota atgūšanas procedūra pēc produktīvās darbības pārveidošanas dalībvalstī vai uz citu dalībvalsti.

VII SADAĻA

VADĪBA, UZRAUDZĪBA UN KONTROLE

I NODAĻA

Vadības un kontroles sistēmas

57. pants

Vadības un kontroles sistēmu vispārējie principi

- Dalībvalstu izstrādātās darbības programmas vadības un kontroles sistēmas paredz:
 - vadības un kontroles funkcijas katrai attiecīgajai struktūrai, kā arī funkciju sadalījumu katrā struktūrā;
 - funkciju nošķiršanas principa ievērošanu starp struktūrām un katrā šādā struktūrā;
 - procedūras, lai nodrošinātu to, ka saistībā ar darbības programmu deklarētie izdevumi ir pareizi un likumīgi;
 - uzticamas datorizētas grāmatvedības, uzraudzības un finanšu pārskatu sistēmas;
 - pārskatu un uzraudzības sistēmu, ja atbildīgā struktūra uzdevumu veikšanu uztic citai struktūrai;
 - pasākumus sistēmu darbības revīzijai;
 - sistēmas un procedūras, kas nodrošina atbilstīgas revīzijas liecības;
 - pārskatu un uzraudzības procedūras attiecībā uz neatbilstībām un nepamatoti izmaksātu summu atgūšanu.

⁽¹⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/18/EK (OV L 51, 22.2.2006., 12. lpp.).

2. Pasākumi, kas ir paredzēti 1. punkta e) un f) apakšpunktā, ir samērīgi ar attiecīgās darbības programmas valsts izdevumu apjomu.

58. pants

Iestāžu norīkošana

1. Darbības programmai dalībvalsts norīko:

- a) vadošo iestādi darbības programmas vadīšanai;
- b) sertifikācijas iestādi, kas apstiprina izdevumu deklarācijas un maksājuma pieteikumus, pirms tos nosūta Komisijai;
- c) revīzijas iestādi, kas ir funkcionāli neatkarīga no vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes un kas ir atbildīga par vadības un kontroles sistēmas efektīvas darbības pārbaudi.

2. Dalībvalsts var norīkot vienu vai vairākas starpniekinstitūcijas, lai tās veiktu dažus vai visus vadošās iestādes vai sertifikācijas iestādes uzdevumus attiecīgās iestādes atbildībā.

3. Dalībvalsts paredz noteikumus, kas reglamentē tās attiecības ar 1. punktā minētajām iestādēm, kā arī minēto iestāžu attiecības ar Komisiju.

4. Ievērojot 57. panta 1. punkta b) apakšpunktu, dažas vai visas šā panta 1. punktā minētās iestādes var būt vienas struktūras sastāvdaļas.

59. pants

Vadošās iestādes funkcijas

Darbības programmas vadošā iestāde ir atbildīga par darbības programmas vadību un īstenošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, un jo īpaši tā:

- a) nodrošina, ka darbības finansēšanai izraugās saskaņā ar kritērijiem, ko piemēro darbības programmai, un ka darbības visā īstenošanas laikā atbilst spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem;

b) pārbauda līdzfinansēto ražojumu un pakalpojumu piegādi un to, vai atbalsta saņēmēju deklarētie darbību izdevumi ir faktiski veikti un atbilst Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem; atsevišķu darbību pārbaudes uz vietas var veikt izlases kārtā saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, ko Komisija pieņem saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru;

c) nodrošina, ka pastāv sistēma, lai datorizēti reģistrētu un uzglabātu grāmatvedības dokumentāciju par katru darbības programmas darbību, un to, ka tiek apkopoti dati par īstenošanu, kas vajadzīgi finanšu pārvaldībai, uzraudzībai, pārbaudēm, revīzijām un izvērtēšanai;

d) nodrošina to, ka atbalsta saņēmēji un citas struktūras, kas iesaistītas darbību īstenošanā, neskarot attiecīgās valsts noteikumus par grāmatvedību, uztur vai nu atsevišķu grāmatvedības sistēmu, vai arī atbilstīgu grāmatvedības kodu visiem darījumiem, kas saistīti ar attiecīgo darbību;

e) nodrošina to, ka 48. un 49. pantā minētās darbības programmu izvērtēšanas veic saskaņā ar 47. pantu;

f) paredz procedūras, lai nodrošinātu, ka visus dokumentus, kas attiecas uz izdevumiem un revīzijām un kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstīgas revīzijas liecības, glabā saskaņā ar 87. pantā noteiktajām prasībām;

g) nodrošina to, ka sertifikācijas iestāde un revīzijas iestāde saņem visu vajadzīgo informāciju par procedūrām un pārbaudēm, ko apstiprināšanas un revīzijas nolūkā īsteno attiecībā uz izdevumiem;

h) nodrošina orientāciju uzraudzības komitejas darbā un nodrošina to ar dokumentiem, kas vajadzīgi, lai būtu iespējams uzraudzīt darbības programmas īstenošanas kvalitāti, ņemot vērā tās īpašos mērķus;

i) izstrādā un pēc uzraudzības komitejas apstiprinājuma iesniedz Komisijai gada un noslēguma īstenošanas ziņojumus;

j) nodrošina atbilstību 51. pantā paredzētajām informācijas un publicitātes prasībām.

60. pants

Sertifikācijas iestādes funkcijas

Darbības programmas sertifikācijas iestādes atbildībā jo īpaši ir:

- a) sagatavot un iesniegt Komisijai apstiprinātas izdevumu deklarācijas un maksājuma pieteikumus;
- b) apstiprināt, ka:
 - i) izdevumu deklarācija ir pareiza, sagatavota, izmantojot uzticamas grāmatvedības sistēmas, un tās pamatā ir pārbaudāmi pamatojuma dokumenti;
 - ii) deklarētie izdevumi atbilst spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgas valsts noteikumiem un ir veikti saistībā ar darbībām, kas finansēšanai izraudzītas saskaņā ar programmai piemērojamajiem kritērijiem un ievērojot Kopienas un attiecīgas valsts noteikumus;
- c) pārliecināties par to, ka apstiprināšanas nolūkā tā no vadošās iestādes ir saņēmusi atbilstīgu informāciju par procedūrām un pārbaudēm, kas veiktas saistībā ar izdevumiem, kas iekļauti izdevumu deklarācijās;
- d) apstiprināšanas nolūkā ņemt vērā rezultātus visām revīzijām, ko veikusi revīzijas iestāde vai kas veiktas tās atbildībā;
- e) elektroniskā formātā uzglabāt grāmatvedības dokumentāciju par Komisijai deklarētajiem izdevumiem;
- f) uzskaitīt atgūstamās summas un summas, kas atsauktas pēc visa darbības atbalsta vai tā daļas atcelšanas. Summas, kuras atgūtas pirms darbības programmas slēgšanas un kuras jāatmaksā Eiropas Savienības vispārējā budžetā, pēc finanšu korekcijām, kas veiktas saskaņā ar 97. pantu, atvelk no nākamās izdevumu deklarācijas.

61. pants

Revīzijas iestādes funkcijas

1. Darbības programmas revīzijas iestādes atbildībā jo īpaši ir:
 - a) nodrošināt to, ka veic revīzijas, lai pārbaudītu darbības programmas vadības un kontroles sistēmu efektīvu darbību;
 - b) nodrošināt to, ka darbību revīzijas veic, pamatojoties uz atbilstīgu izlasi, lai pārbaudītu deklarētos izdevumus;

- c) deviņos mēnešos pēc darbības programmas apstiprināšanas iesniegt Komisijai revīzijas stratēģiju, kas attiecas uz struktūrām, kuras veiks a) un b) apakšpunktā paredzētās revīzijas, uz izmantojamo metodi, paraugu atlasē metodi darbību revīzijām un revīziju indikatīvu plānošanu, lai nodrošinātu, ka galvenās struktūras tiek pārbaudītas un ka revīzijas tiek veiktas vienmērīgi visā plānošanas periodā;
- d) nodrošināt to, ka vadošā iestāde un sertifikācijas iestāde saņem visu vajadzīgo informāciju par veiktajām revīzijām un pārbaudēm;
- e) laikposmā no 2008. gada līdz 2015. gadam līdz katra gada 31. decembrim:
 - i) iesniegt Komisijai gada kontroles ziņojumu, kurā izklāsta to revīziju rezultātus, kas saskaņā ar darbības programmas revīzijas stratēģiju veiktas iepriekšējā 12 mēnešu laikposmā, kurš beidzas attiecīgā gada 30. jūnijā, un ziņot par atklātām nepilnībām programmas vadības un kontroles sistēmās. Pirmajā ziņojumā, kas jāiesniedz līdz 2008. gada 31. decembrim, aplūko laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 30. jūnijam. Informāciju par revīzijām, ko veic pēc 2015. gada 1. jūlija, iekļauj noslēguma kontroles ziņojumā, kas papildina f) apakšpunktā minēto noslēguma deklarāciju;
 - ii) pamatojoties uz tās atbildībā veiktajām pārbaudēm un revīzijām, sniegt atzinumu par to, vai vadības un kontroles sistēmu darbība ir efektīva, lai tādējādi nodrošinātu pietiekamu garantiju tam, ka Komisijai iesniegtās izdevumu deklarācijas ir pareizas, un līdz ar to pietiekamu garantiju tam, ka attiecīgie darījumi ir veikti likumīgi un pareizi;
 - iii) attiecīgā gadījumā saskaņā ar 85. pantu iesniegt deklarāciju par daļēju slēgšanu, izvērtējot attiecīgo izdevumu likumību un atbilstību;
- f) vēlākais, līdz 2017. gada 31. martam iesniegt Komisijai noslēguma deklarāciju, izvērtējot noslēguma maksājuma pieņemuma pamatotību un to attiecīgo darījumu likumību un pareizību, uz kuriem attiecas noslēguma izdevumu deklarācija, kam pievienots noslēguma kontroles ziņojums.

2. Revīzijas iestāde nodrošina, ka revīzijas veic, ņemot vērā starptautiski atzītus revīzijas standartus.

3. Ja 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētās revīzijas un kontroli veic cita struktūra, kas nav revīzijas iestāde, tad revīzijas iestāde nodrošina, ka šādām struktūrām ir vajadzīgā funkcionālā neatkarība.

4. Komisija sniedz komentārus par revīzijas stratēģiju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, ne vēlāk kā trīs mēnešos pēc tās saņemšanas. Ja minētajā laikā nav nekādu komentāru, stratēģiju uzskata par pieņemtu.

II NODAĻA

Uzraudzība

62. pants

Uzraudzības principi

1. Uzraudzība nozīmē darbības programmas pareizas īstenošanas pārbaudi.

2. Uzraudzību pirmajā instancē veic uzraudzības komiteja un vadošā iestāde.

3. Komisija līdzdarbojas uzraudzībā, piedaloties uzraudzības komitejas darbā, kā arī darbības programmas gada pārskatīšanā, kura jo īpaši ietver gada īstenošanas un kontroles ziņojumu analīzi.

4. Datu apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm šādā nolūkā veic elektroniski saskaņā ar 102. pantā minētajiem īstenošanas noteikumiem.

63. pants

Uzraudzības komiteja

Dalībvalsts, vienojoties ar vadošo iestādi un apspriedusies ar partneriem, kā paredzēts 8. pantā, katrai darbības programmai izveido uzraudzības komiteju. Uzraudzības komiteju izveido trīs mēnešos no dienas, kad dalībvalstij paziņots lēmums, ar ko apstiprina darbības programmu.

Lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu, uzraudzības komiteja izstrādā savu reglamentu atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts institucionālajai, tiesību un finanšu sistēmai un to pieņem, vienojoties ar vadošo iestādi.

64. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības komitejas priekšsēdētājs ir dalībvalsts vai vadošās iestādes pārstāvis.

Lēmumu par tās sastāvu pieņem dalībvalsts saskaņā ar 8. panta 1. punktu, vienojoties ar vadošo iestādi.

2. Komisijas pārstāvis pēc savas ierosmes piedalās uzraudzības komitejas darbā kā padomdevējs.

65. pants

Uzdevumi

Uzraudzības komiteja pārliecinās par darbības programmas īstenošanas efektivitāti un kvalitāti saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) sešos mēnešos pēc darbības programmas apstiprināšanas tā izskata un apstiprina kritērijus, pēc kuriem izraugās finansējamās darbības, un apstiprina jebkādus šo kritēriju grozījumus atbilstīgi plānošanas vajadzībām;
- b) tā periodiski pārskata panākto progresu darbības programmas īpašo mērķu sasniegšanā, balstoties uz dokumentiem, ko iesniegusi vadošā iestāde;
- c) tā izskata īstenošanas rezultātus, jo īpaši katra prioritārā virziena mērķu sasniegšanu, un 49. pantā minētos starpposma izvērtējumus;
- d) pirms nosūtīšanas Komisijai tā izvērtē un apstiprina 67. pantā minētos īstenošanas gada un noslēguma ziņojumus;
- e) to informē par gada kontroles ziņojumu un jebkādiem atbilstīgajiem komentāriem, ko Komisija izsaka pēc minētā ziņojuma izskatīšanas;
- f) pēc dalībvalsts ierosmes to var informēt par 16. panta 1. punktā minēto rakstisko informāciju, ko iesniedz Komisijai;
- g) tā var ierosināt vadošajai iestādei veikt jebkuru darbības programmas pārskatīšanu vai izskatīšanu, kas ļautu sasniegt 4. pantā izklāstītos EZF mērķus vai uzlabot tā vadību, tostarp tā finanšu pārvaldību;
- h) tā izskata un apstiprina jebkādus priekšlikumus attiecībā uz satura grozījumiem Komisijas lēmumā par EZF ieguldījumu.

66. pants

Uzraudzības pasākumi

1. Vadošā iestāde un uzraudzības komiteja nodrošina darbības programmas īstenošanas kvalitāti.

2. Vadošā iestāde un uzraudzības komiteja veic uzraudzību, balstoties uz finanšu rādītājiem un 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem rādītājiem, kas precizēti darbības programmā.

3. Ja palīdzības būtība to pieļauj, statistikas datus iedala pēc dzimuma piederības un pēc atbalsta saņēmēju uzņēmumu lieluma.

4. Datu apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm šādā nolūkā veic elektroniski saskaņā ar 102. pantā minētajiem īstenošanas noteikumiem.

67. pants

Īstenošanas gada un noslēguma ziņojumi

1. Līdz katra gada 30. jūnijam un pirmo reizi 2008. gadā vadošā iestāde nosūta Komisijai gada ziņojumu un līdz 2017. gada 31. martam – noslēguma ziņojumu par darbības programmas īstenošanu.

2. Lai sniegtu skaidru priekšstatu par darbības programmas īstenošanu, 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj šādu informāciju:

a) par progresu, kas darbības programmas un prioritāro virzienu īstenošanā panākts attiecībā uz to īpašajiem pārbaudāmajiem mērķiem, kurus, ja vien ir iespējams, izsaka skaitļos, izmantojot 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos rādītājus prioritārā virziena līmenī;

b) par pārmaiņām vispārējā situācijā, kuras tieši ietekmē palīdzības īstenošanu, jo īpaši par svarīgām sociālekonomiskām pārmaiņām, pārmaiņām valsts, reģionālajā vai sektorālajā politikā un, pēc vajadzības, par to sekām attiecībā uz EZF palīdzības un citu finanšu instrumentu palīdzības saskaņotību;

c) par darbības programmas finansiālo īstenošanu, katram prioritārajam virzienam attiecībā uz konverģences mērķi un mērķi, kas nav konverģences mērķis, sīki norādot:

i) izdevumus, ko veikusi atbalsta saņēmēji un kas iekļauti vadošajai iestādei nosūtītajos maksājuma pieteikumos, un attiecīgo valsts ieguldījumu;

ii) no Komisijas saņemto maksājumu kopsummu un skaitļos izteiktus 66. panta 2. punktā minētos finanšu rādītājus;

un

iii) izdevumus, ko veikusi struktūra, kas ir atbildīga par maksājumu veikšanu atbalsta saņēmējiem;

d) par vadošās iestādes un uzraudzības komitejas veiktajiem pasākumiem, lai nodrošinātu īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši:

i) uzraudzības un izvērtēšanas pasākumiem, tostarp datu vākšanas pasākumiem;

ii) pārskatu par jebkādam nozīmīgām problēmām, kas radušās, īstenojot darbības programmu, un par veiktajiem pasākumiem, tostarp par pasākumiem, reaģējot uz apsvērumiem, kas sniegti saskaņā ar 69. panta 2. punktu;

iii) tehniskās palīdzības izmantošanu;

e) par veiktajiem pasākumiem, lai nodrošinātu informāciju par darbības programmu un tās publicitāti;

f) par to, kā darbības programmas īstenošanas laikposmā izmantota palīdzība, kas vadošajai iestādei vai citai valsts iestādei sniegta pēc saistību atcelšanas, kā minēts 96. panta 2. punktā;

g) par gadījumiem, kad saskaņā ar 56. pantu ir konstatētas būtiskas pārmaiņas;

h) par būtiskām problēmām, ar kurām nācies saskarties, īstenojot darbības programmu, un kuras saistītas ar atbilstību Kopienas tiesību aktiem, kā arī par veiktajiem pasākumiem, lai tās novērstu.

Komisijai sniegtās informācijas apjoms ir proporcionāls attiecīgās darbības programmas valsts izdevumu kopapjomam. Attiecīgā gadījumā var iesniegt šādas informācijas kopsavilkumu.

Šā punkta b), d), e), f) un g) apakšpunktā minēto informāciju neiekļauj, ja kopš pēdējā ziņojuma nav notikušas ievērojamas pārmaiņas.

3. Šā panta 1. punktā minētos ziņojumus atzīst par pieņemamiem, ja tajos ir visa atbilstīgā informācija, kas uzskaitīta 2. punktā. Komisija piecpadsmit darbadienās no ziņojuma saņemšanas informē dalībvalsti par to, vai šie ziņojumi ir pieņemami.

4. Komisija divos mēnešos pieņem lēmumu par vadošās iestādes iesniegtā īstenošanas gada ziņojuma saturu. Termiņš lēmuma pieņemšanai attiecībā uz noslēguma īstenošanas ziņojumu ir pieci mēneši. Ja Komisija noteiktajā termiņā nesniedz atbildi, ziņojumu uzskata par pieņemtu.

68. pants

Komisijas gada ziņojums

1. Līdz katra gada 31. decembrim un pirmo reizi 2008. gadā Komisija nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par šīs regulas faktisko īstenošanu iepriekšējā gadā.

2. Šajā ziņojumā apkopo galvenos notikumus, tendences un problēmas, kas saistītas ar darbības programmu īstenošanu.

3. Komisijas gada ziņojumā iekļauj arī:

- a) EZF darbību kopsavilkumu, iedalot pa dalībvalstīm, tostarp katrai dalībvalstij norādot apropriācijas, par ko radušās saistības, un izmaksātās apropriācijas, kā arī Komisijas un dalībvalstu tehniskās palīdzības izmantojumu;
- b) izvērtējumu par EZF darbības koordinēšanu ar struktūrfondu un ELFLA;
- c) 49. pantā paredzēto izvērtēšanu secinājumus, tiklīdz tie ir pieejami;
- d) iesniedzot ceturto gada ziņojumu un, vēlreiz, iesniedzot ziņojumu par plānošanas perioda pēdējo gadu – kopsavilkumu par dalībvalstu izveidoto vadības un kontroles sistēmu pārbaūžu rezultātiem, kuras ir veiktas Komisijas vārdā, un par EZF atbalsta revīziju rezultātiem, kuras ir veikuši dalībvalsts, un par atbilstīgām finanšu korekcijām, ja tādas ir veiktas.

4. Ziņojuma pamatā ir dalībvalstu gada ziņojuma un jebkuras citas pieejamas informācijas pārbaude un izvērtējums, ko veic Komisija. Jo īpaši 2012. gadā šo ziņojumu balsta uz 16. panta 1. punktā minēto stratēģisko debašu iznākumu, kā arī uz jebkuru citu pieejamu informāciju. Ziņojumā nosaka papildu pasākumus, ko ir veikušas dalībvalstis un Komisija vai kas tām jāveic, un kas dos iespēju veikt pietiekamu ziņojumā iekļauto datu kontroli.

69. pants

Darbības programmu gada izskatīšana

1. Katru gadu, kad tiek iesniegts 67. pantā minētais īstenošanas gada ziņojums, un ņemot vērā Komisijas atzinumu, Komisija un vadošā iestāde nolūkā uzlabot īstenošanu izskata progresu, kas panākts, īstenojot darbības programmu, galvenos iepriekšējā gadā sasniegtos rezultātus, finanšu īstenošanu un citus faktoros.

Var izskatīt arī jebkurus vadības un kontroles sistēmu darbības aspektus, kas ietverti 61. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā minētajā gada kontroles ziņojumā, un vajadzības gadījumā šo izskatīšanu var veikt, piedaloties revīzijas iestādei.

2. Pēc 1. punktā minētās izskatīšanas, un vajadzības gadījumā piedaloties revīzijas iestādei, Komisija var izteikt apvērumus dalībvalstij un vadošajai iestādei, kas par to informē uzraudzības komiteju. Dalībvalsts informē Komisiju par darbību, kas veikta, reaģējot uz šiem apsvērumiem.

3. Tiklīdz attiecīgos gadījumos ir pieejami *ex post* izvērtējumi par atbalstu, kas piešķirts 2000.–2006. gada plānošanas periodā, vispārējos rezultātus izskata nākamajā gada izskatīšanā.

III NODAĻA

Dalībvalstu un Komisijas atbildības jomas

1. iedaļa

Dalībvalstu atbildības joma

70. pants

Vadība un kontrole

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par darbības programmu vadību un kontroli, jo īpaši, veicot šādus pasākumus:

- a) nodrošinot, ka darbības programmas vadības un kontroles sistēmas izveidotas saskaņā ar 57.–61. pantu un ka tās darbojas efektīvi;
- b) nepieļaujot, konstatējot un labojot pārkāpumus un atgūstot nepamatoti izmaksātās summas, attiecīgos gadījumos, kopā ar kavējuma procentiem. Dalībvalstis par šo ziņo Komisijai un pastāvīgi informē Komisiju par administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu.

2. Ja atbalsta saņēmējam nepamatoti izmaksātās summas nevar atgūt, dalībvalstij ir pienākums zudušās summas atmaksāt Eiropas Kopienu vispārējā budžetā, ja ir konstatēts, ka zaudējumi ir radušies dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ.

71. pants

Vadības un kontroles sistēmu izveide

1. Pirms pirmā starpposma maksājuma pieteikuma iesniegšanas vai, vēlākais, 12 mēnešos no darbības programmas apstiprināšanas dalībvalstis iesniedz Komisijai sistēmu aprakstu, kurā jo īpaši ietverta šādu iestāžu uzbūve un procedūras:

a) vadošā iestāde un sertifikācijas iestāde, un starpniekinstitūcijas;

b) revīzijas iestāde un citas struktūras, kas veic revīzijas tās atbildībā.

2. Šā panta 1. punktā minētajam aprakstam pievieno ziņojumu, kurā izklāsta sistēmu izveides izvērtējuma rezultātus un sniedz atzinumu par to atbilstību 57. līdz 61. pantam. Ja atzinumā ir iebildes, ziņojumā norāda to, cik būtiski ir trūkumi. Dalībvalsts informē Komisiju par veicamajiem korekcijas pasākumiem un to īstenošanas grafiku un vēlāk apstiprina pasākumu īstenošanu un attiecīgo iebilžu atsaukšanu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto ziņojumu uzskata par pieņemtu un pirmo starpposma maksājumu veic šādos apstākļos:

a) trīs mēnešos pēc ziņojuma saņemšanas dienas – ja šā punkta pirmajā daļā minētajā atzinumā nav iebilžu un ja Komisija nav izteikusi apsvērumus;

b) ja atzinumā ir iebildes – pēc apstiprinājuma Komisijai, ka attiecībā uz sistēmu galvenajiem elementiem ir īstenoti korektīvi pasākumi un ka ir atsauktas attiecīgās iebildes, un ja Komisija trīs mēnešos no apstiprinājuma dienas nav izteikusi apsvērumus.

Ja iebildes attiecas tikai uz vienu prioritāro virzienu, pirmo starpposma maksājumu veic attiecībā uz pārējiem darbības programmas prioritārajiem virzieniem, par kuriem iebilžu nav.

3. Ziņojumu un 2. punktā minēto atzinumu sagatavo revīzijas iestāde vai publiska vai privāta struktūra, kas savā darbībā ir neatkarīga no vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes un kas savu darbību veic, ņemot vērā starptautiski atzītus revīzijas standartus.

2. iedaļa

Komisijas atbildības joma

72. pants

Komisijas atbildības joma

1. Saskaņā ar 71. pantā izklāstīto procedūru Komisija pārliecinās par to, ka dalībvalstis ir izveidojušas vadības un kontroles sistēmas, kas atbilst 57. līdz 61. pantam, un – pamatojoties uz gada kontroles ziņojumiem un revīzijas iestādes gada atzinumu, un pašas veiktajām revīzijām – par to, ka darbības programmu īstenošanas periodā šīs sistēmas darbojas efektīvi.

2. Neskarot dalībvalstu veiktās revīzijas, Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji, brīdinot vismaz desmit darbadienas iepriekš, izņemot neatliekamus gadījumus, var veikt revīzijas uz vietas, lai pārbaudītu vadības un kontroles sistēmu darbības efektivitāti, un šajās revīzijās var iekļaut darbības programmas darbību revīziju. Šādās revīzijās var piedalīties dalībvalsts ierēdņi vai pilnvaroti pārstāvji.

Komisijas ierēdņiem vai pilnvarotiem Komisijas pārstāvjiem, kas ir pienācīgi pilnvaroti veikt revīzijas uz vietas, ir pieejami grāmatvedības un visi pārējie dokumenti par EZF finansētiem izdevumiem, tostarp dokumenti un metadati, kas ir izstrādāti vai saņemti un saglabāti elektroniski.

Iepriekšminētās revīzijas pilnvaras neskar to attiecīgās valsts noteikumu piemērošanu, kuros paredzēts, ka noteiktas darbības var veikt vienīgi īpaši pārstāvji, kas norīkoti ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Komisijas pilnvarotie pārstāvji nepiedalās, *inter alia*, mājas apmeklējumos vai personu oficiālā nopratināšanā, ko veic saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr viņiem ir pieejama šādi iegūta informācija.

3. Komisija var prasīt, lai dalībvalsts veic revīziju uz vietas nolūkā pārlicināties par sistēmu darbības efektivitāti un par vienu vai vairāku darījumu pareizību. Komisijas ierēdņi vai pilnvarotie Komisijas pārstāvji var piedalīties šādās revīzijās.

73. pants

Sadarbība ar dalībvalstu revīzijas iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar darbības programmu revīzijas iestādēm, lai koordinētu to attiecīgos revīzijas plānus un revīzijas metodes, un nekavējoties apmainās ar vadības un kontroles sistēmu revīziju rezultātiem, lai pēc iespējas labāk izmantotu resursus un izvairītos no nepamatotas darba dublēšanās.

Komisija un revīzijas iestāde tiekas regulāri un vismaz vienu reizi gadā, ja vien tās nevienojas citādi, lai kopīgi izskatītu gada kontroles ziņojumu un saskaņā ar 61. pantu sniegto atzinumu un lai apmainītos ar viedokļiem par citiem jautājumiem, kas attiecas uz darbības programmas vadības un kontroles uzlabošanu.

2. Nosakot savu revīzijas stratēģiju, Komisija identificē tās darbības programmas, kurās 71. panta 2. punktā minētais atzinums par sistēmu atbilstību ir bez iebildēm vai kurās iebildes ir atsauktas pēc korektīvu pasākumu veikšanas, ja revīzijas iestādes revīzijas stratēģija ir apmierinoša un ja, pamatojoties uz Komisijas un dalībvalsts revīziju rezultātiem, ir iegūts pietiekams apliecinājums, ka vadības un kontroles sistēmas darbojas efektīvi.

3. Par šīm darbības programmām Komisija var secināt, ka tā var pamatā uzticēties 61. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minētajam atzinumam par sistēmu efektīvu darbību un ka tā veiks revīzijas uz vietas vienīgi tad, ja ir pazīmes, kuras liecina par sistēmas varbūtējiem trūkumiem, kas ietekmē Komisijai apstiprinātos izdevumus gadā, par kuru saskaņā ar 61. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu ir sniegts atzinums, kur nav iebilžu attiecībā uz šādiem trūkumiem.

Ja Komisija izdara šādu secinājumu, tā atbilstīgi informē attiecīgo dalībvalsti. Ja ir pazīmes, kas liecina par varbūtējiem trūkumiem, Komisija var prasīt, lai dalībvalsts veic revīzijas saskaņā ar 72. panta 3. punktu, vai arī pati veikt revīzijas saskaņā ar 72. panta 2. punktu.

VIII SADAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA

I NODAĻA

Finanšu pārvaldība

1. iedaļa

Budžeta saistības

74. pants

Budžeta saistības

Kopienas budžeta saistības attiecībā uz darbības programmām (turpmāk – “budžeta saistības”) attiecībā uz konverģences mērķi/mērķi, kas nav konverģences mērķis, izpilda ik gadu laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim. Pirmās budžeta saistības uzņemas, pirms Komisija pieņem lēmumu par darbības programmas apstiprināšanu. Turpmākās saistības Komisija parasti uzņemas līdz katra gada 30. aprīlim, pamatojoties uz 17. pantā minēto lēmumu par EZF ieguldījuma piešķiršanu.

2. iedaļa

Maksājumi

75. pants

Kopēji noteikumi par maksājumiem

1. Komisija ieguldījumu no EZF līdzfinansējumu izmaksā saskaņā ar budžeta apropriācijām. Katru maksājumu attiecina uz budžeta saistībām, kas radušās visagrāk.

2. Maksājumus veic kā avansa maksājumus, starpposma maksājumus un noslēguma maksājumus. Tos maksā dalībvalsts norīkotai struktūrai.

3. Vēlākais līdz katra gada 30. aprīlim dalībvalsts nosūta Komisijai provizorisku prognozi par tās iespējamiem maksājuma pieteikumiem kārtējam finanšu gadam un nākamajam finanšu gadam.

4. Jebkādu saziņu par finanšu transakcijām starp Komisiju un dalībvalstu norīkotajām iestādēm un struktūrām veic elektroniski saskaņā ar 102. pantā minētajiem īstenošanas noteikumiem. *Force majeure* gadījumos un jo īpaši, ja nepareizi darbojas kopējā datorizētā sistēma vai ja nav stabila pieslēguma, dalībvalsts var nosūtīt izdevumu deklarācijas un maksājuma pieteikumus papīra formā.

76. pants

Starpposma maksājumu aprēķināšanas noteikumi

1. Starpposma maksājumus aprēķina, līdzfinansējuma likmi, kas pašreizējā finansēšanas plānā noteikta šim prioritārajam virzienam un mērķim, piemērojot valsts izdevumiem, kas katram prioritārajam virzienam un katram konverģences mērķim/mērķim, kas nav konverģences mērķis, norādīti izdevumu deklarācijā, ko apstiprinājusi sertifikācijas iestāde.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, pamatojoties uz konkrētu un atbilstīgi pamatotu dalībvalsts lūgumu, starpposma maksājums ir Kopienas palīdzības summa, kas samaksāta vai maksājama atbalsta saņēmējiem saistībā ar prioritāro virzienu un mērķi. Šī summa dalībvalstij jānorāda izdevumu deklarācijā.

77. pants

Noslēguma maksājumu aprēķināšanas noteikumi

Noslēguma maksājums ir mazākā no turpmāk norādītajām divām summām:

- a) summa, kuru aprēķina, Kopienas līdzfinansējuma likmi, kas pašreizējā finansēšanas plānā noteikta šim prioritārajam virzienam un mērķim, piemērojot valsts izdevumiem, kas katram prioritārajam virzienam un katram konverģences mērķim/mērķim, kas nav konverģences mērķis, norādīti noslēguma izdevumu deklarācijā, ko apstiprinājusi sertifikācijas iestāde;
- b) Kopienas palīdzības summa, kas samaksāta vai maksājama atbalsta saņēmējiem saistībā ar katru prioritāro virzienu un katru mērķi. Pēdējo minēto summu dalībvalsts attiecībā uz katru prioritāro virzienu un katru mērķi norāda noslēguma izdevumu deklarācijā, kuru apstiprinājusi sertifikācijas iestāde.

78. pants

Izdevumu deklarācija

1. Visas izdevumu deklarācijas attiecībā uz katru prioritāro virzienu un katru mērķi ietver to atbilstīgo izdevumu kopsummu, ko maksājuši atbalsta saņēmēji, īstenojot darbības, un attiecīgo valsts ieguldījumu, kurš ir maksāts vai jāmaksā atbalsta saņēmējiem saskaņā ar nosacījumiem, kas reglamentē valsts ieguldījumu. Atbalsta saņēmēju veiktos izdevumus pamato ar kvitētiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma vērtību. Attiecībā uz darbībām, saistībā ar kurām atbalsta saņēmējam nav izdevumu, sertifikācijas iestādes apstiprinātie un Komisijai iesniegtie izdevumi ir atbalsta saņēmējam izmaksātais valsts atbalsts.

2. Attiecībā uz 76. panta 2. punktu un 77. panta b) punktu izdevumu deklarācijās norāda arī Kopienas palīdzības kopsummu, kas izmaksāta vai jāizmaksā atbalsta saņēmējiem.

79. pants

Avansa maksājumu un starpposma maksājumu uzkrāšana

1. Veikto avansa maksājumu un starpposma maksājumu kumulatīvais kopējums nepārsniedz 95 % no EZF ieguldījuma darbības programmā.

2. Kad šis maksimālais apjoms ir sasniegts, sertifikācijas iestāde turpina ne vēlāk kā $n+1$ gada februāra beigās nosūtīt Komisijai apstiprinātas izdevumu deklarācijas n gada 31. decembrī, kā arī summas, kas EZF atgūtas gada laikā.

80. pants

Atbalsta saņēmējam veikto maksājumu viengabalainība

Dalībvalstis pārliecinās, ka par maksājumu veikšanu atbildīgās struktūras nodrošina to, ka atbalsta saņēmēji valsts ieguldījuma kopsummu saņem cik ātri vien iespējams un pilnā apjomā. Nekādas summas neatvelk vai neietur un neuzliek nekādu īpašu maksu vai citu līdzvērtīgu maksājumu, kas atbalsta saņēmējam samazinātu šo līdzekļu apjomu.

3. iedaļa

Avansa maksājumi

81. pants

Maksājums

1. Pēc Komisijas lēmuma, ar ko apstiprina EZF ieguldījumu darbības programmā, Komisija dalībvalsts norīkotai struktūrai izmaksā vienreizēju avansa maksājuma summu laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam. Šis avansa maksājums ir 7 % no EZF ieguldījuma šajā darbības programmā. To drīkst sadalīt diviem finanšu gadiem atbilstīgi EZF pieejamajiem budžeta līdzekļiem.

2. Avansa maksājuma kopsummu dalībvalsts norīkotā struktūra atmaksā Komisijai, ja divdesmit četrus mēnešos no dienas, kad Komisija izmaksā avansa maksājuma pirmo daļu, nav nosūtīts neviens maksājuma pieteikums saskaņā ar darbības programmu.

3. Procentu ienākumus, ko rada avansa maksājums, attiecina uz darbības programmu un uzskata par līdzekļiem dalībvalstij valsts ieguldījuma veidā, un deklarē Komisijai, pilnīgi slēdzot darbības programmu.

4. Summu, kas izmaksāta kā avansa maksājums, pilnībā dzēš no Komisijas kontiem, kad darbības programma tiek slēgta saskaņā ar 86. pantu.

4. iedaļa

Starpposma maksājumi

82. pants

Starpposma maksājumi

Starpposma maksājumus veic attiecībā uz darbības programmu. Pirmo starpposma maksājumu veic saskaņā ar 71. panta 2. punktu.

83. pants

Maksājuma pieteikumu pieņemamība

1. Katram Komisijas veiktajam starpposma maksājumam piemēro šādus nosacījumus, kam jābūt izpildītiem:

- a) Komisijai ir nosūtīts maksājuma pieteikums un izdevumu deklarācija saskaņā ar 78. pantu;
- b) visā laikposmā katram prioritārajam virzienam un katram mērķim Komisija izmaksājusi ne vairāk kā EZF atbalsta maksimālo apjomu, kā noteikts spēkā esošajā finanšu plānā;
- c) vadošā iestāde ir nosūtījusi Komisijai visjaunāko īstenošanas gada ziņojumu saskaņā ar 67. panta 1. un 3. punktu;
- d) attiecībā uz darbību(-ām), par ko izdevumi ir deklarēti attiecīgajā maksājuma pieteikumā, nav argumentēta Komisijas atzīnuma par neatbilstībām saskaņā ar Līguma 226. pantu.

2. Ja viens vai vairāki no 1. punktā minētajiem nosacījumiem nav izpildīti, Komisija viena mēneša termiņā informē dalībvalsti un sertifikācijas iestādi, lai varētu tikt veikti vajadzīgie pasākumi stāvokļa labošanai.

84. pants

Maksājumu procedūra

1. Sertifikācijas iestāde nodrošina, ka darbības programmas starpposma maksājuma pieteikumus apkopo un nosūta Komisijai, ja iespējams, trīs reizes gadā. Lai Komisija varētu maksājumu veikt kārtējā gadā, maksājuma pieteikumus iesniedz, vēlākais, 31. oktobrī.

2. Atkarībā no pieejamā finansējuma un ja maksājumu termiņš nav pārtraukts vai maksājumi nav apturēti saskaņā ar, attiecīgi, 88. un 89. pantu, Komisija starpposma maksājumu veic ne vēlāk kā divus mēnešus pēc dienas, kad Komisijā reģistrēts maksājuma pieteikums, kas atbilst 83. pantā minētajiem nosacījumiem.

5. iedaļa

Noslēguma maksājums un programmas slēgšana

85. pants

Daļēja slēgšana

1. Darbības programmas daļēju slēgšanu var veikt pēc laikposmiem, ko nosaka dalībvalsts.

Daļēja slēgšana attiecas uz darbībām, kas pabeigtas laikposmā līdz iepriekšējā gada 31. decembrim. Šajā regulā darbību uzskata par pabeigtu, ja tajā paredzētās aktivitātes ir faktiski veiktas un par tām ir veikti visi atbalsta saņēmēju izdevumi un izmaksāts attiecīgais valsts ieguldījums.

2. Daļēju slēgšanu veic tad, ja dalībvalsts līdz attiecīgā gada 31. decembrim nosūta Komisijai:

- a) izdevumu deklarāciju, kas attiecas uz 1. punktā minētajām darbībām;
- b) deklarāciju par daļēju slēgšanu saskaņā ar 61. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) punktu.

3. Jebkuras finanšu korekcijas, kas saskaņā ar 96. un 97. pantu veiktas saistībā darbībām, uz kurām attiecas daļēja slēgšana, ir neto finanšu korekcijas.

86. pants

Nosacījumi noslēguma maksājuma veikšanai

1. Komisija izmaksā noslēguma maksājumu, ja:

- a) līdz 2017. gada 31. martam dalībvalsts ir nosūtījusi maksājuma pieteikumu, kurā ir iekļauti šādi dokumenti:
 - i) noslēguma maksājuma pieteikums un izdevumu deklarācija saskaņā ar 78. pantu;

ii) darbības programmas īstenošanas noslēguma ziņojums, tostarp 67. pantā izklāstītā informācija;

iii) noslēguma deklarācija, kas minēta 61. panta 1. punkta f) apakšpunktā;

un

b) attiecībā uz darbību(-ām), par ko radušies izdevumi ir deklarēti attiecīgajā maksājuma pieteikumā, nav pamatota Komisijas atzinuma par neatbilstībām saskaņā ar Līguma 226. pantu.

2. Jebkuru šā panta 1. punktā minēto dokumentu nenosūtīšana Komisijai automātiski izraisa noslēguma maksājuma saistību atcelšanu saskaņā ar 90. pantu.

3. Komisija piecos mēnešos pēc 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minētās noslēguma deklarācijas saņemšanas informē dalībvalsti par savu atzinumu attiecībā uz šīs noslēguma deklarācijas saturu. Noslēguma pārskatu uzskata par pieņemtu, ja minētajā piecu mēnešu termiņā Komisija nav izteikusi iebildumus.

4. Atkarībā no pieejamā finansējuma Komisija izmaksā noslēguma maksājumu ne vēlāk kā četrdesmit piecās dienās no vēlākās no šīm dienām:

a) dienas, kad tā apstiprina noslēguma ziņojumu saskaņā ar 67. panta 4. punktu;

vai

b) dienas, kad tā apstiprina noslēguma deklarāciju, kas minēta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā.

5. Neskarot 6. punktu, budžeta saistības atlikumam atceļ divpadsmit mēnešus pēc maksājuma veikšanas.

Komisija divos mēnešos informē dalībvalsti par darbības programmas slēgšanas dienu.

6. Neskatoties uz jebkādu revīziju rezultātiem, ko veikusi Komisija vai Revīzijas palāta, Komisijas izmaksāto noslēguma maksājumu darbības programmai var papildināt deviņos mēnešos no dienas, kurā tas maksāts, vai, ja dalībvalstij ir jākompensē iztrūkums, deviņos mēnešos no dienas, kurā ir izdota parādzīme. Šāda noslēguma maksājuma papildināšana neietekmē saskaņā ar 5. punktu paziņoto darbības programmas slēgšanas dienu.

87. pants

Dokumentu pieejamība

1. Vadošā iestāde nodrošina to, ka visi pamatojuma dokumenti par attiecīgās darbības programmas izdevumiem un revīzijām ir pieejami Komisijai un Eiropas Revīzijas palātai:

a) trīs gadus pēc darbības programmas slēgšanas;

b) trīs gadus pēc gada, kad veica daļēju slēgšanu, ja tas attiecas uz dokumentiem par 2. punktā minēto darbību izdevumiem un revīzijām.

Šos termiņus pārtrauc vai nu tiesvedības gadījumā, vai arī pēc Komisijas attiecīgi pamatota pieprasījuma.

2. Vadošā iestāde pēc pieprasījuma dara Komisijai pieejamu to pabeigto darbību sarakstu, uz kurām ir attiecināta daļēja slēgšana saskaņā ar 85. pantu.

3. Dokumentus glabā vai nu kā oriģināleksemplārus, vai arī kā kopijas, kuru atbilstība oriģinālam ir apliecināta, uz vispārpieņemtiem datu nesējiem.

6. iedaļa

Maksājuma termiņa pārtraukšana un maksājumu apturēšana

88. pants

Maksājuma termiņa pārtraukšana

1. Kredītrīkotājs Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 nozīmē var pārtraukt maksājuma termiņu, ilgākais, uz sešiem mēnešiem, ja:

a) attiecīgās valsts vai Kopienas revīzijas iestādes ziņojumā ir pierādījumi, kas ļauj prezumēt būtiskus trūkumus vadības un kontroles sistēmu darbībā;

vai

b) kredītrīkotājam jāveic papildu pārbaudes, ņemot vērā viņam sniegto informāciju, kas liek viņam domāt, ka izdevumi apstiprinātā izdevumu deklarācijā ir saistīti ar nopietnu neatbilstību, kas nav novērsta.

2. Dalībvalsti un sertifikācijas iestādi nekavējoties informē par pārtraukšanas iemesliem. Pārtraukšanu beidz, tiklīdz dalībvalsts veikusi vajadzīgos pasākumus.

89. pants

Maksājumu apturēšana

1. Komisija var apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem prioritāro virzienu vai darbības programmas līmenī, ja:

a) darbības programmas vadības un kontroles sistēmā ir nopietnas nepilnības, kas ietekmē maksājumu apstiprināšanas procedūru uzticamību, un attiecībā uz tām nav veikti korektīvi pasākumi;

vai

b) izdevumi apstiprinātā izdevumu deklarācijā ir saistīti ar nopietnu neatbilstību, kas nav novērsta;

vai

c) dalībvalsts ir nopietni pārkāpusi savas saistības atbilstīgi 70. pantam.

2. Komisija var pieņemt lēmumu apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem pēc tam, kad tā ir devusi dalībvalstij iespēju divos mēnešos iesniegt savus apsvērumus.

3. Komisija atceļ starpposma maksājumu pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj atcelt apturēšanu. Ja dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, Komisija var pieņemt lēmumu saskaņā ar 97. pantu atcelt visu Kopienas ieguldījumu darbības programmā vai tā daļu.

7. iedaļa

Saistību automātiska atcelšana

90. pants

Principi

1. Komisija automātiski atceļ saistības jebkurai darbības programmas budžeta saistību daļai, kura nav izmantota avansa vai starpposma maksājumiem vai par kuru līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc programmas budžeta saistību gada nav nosūtīts maksājuma pieteikums, kā noteikts 83. pantā.

2. To budžeta saistību daļu, kas joprojām pastāv 2015. gada 31. decembrī, automātiski atceļ, ja Komisija līdz 2017. gada 31. martam par to nav saņēmusi pieņemamu maksājuma pieteikumu.

3. Ja šī regula stājas spēkā pēc 2007. gada 1. janvāra, tad laika posmu, pēc kura var veikt pirmo saistību automātisko atcelšanu, kā minēts 1. punktā, pirmajai budžeta saistībai pagarina par tik mēnešiem, cik ir starp 2007. gada 1. janvāri un pirmās budžeta saistības dienu.

91. pants

Izņēmumi saistību atcelšanas laika ierobežojumiem

Ja pēc tam, kad pieņemts lēmums, ar ko apstiprina darbības programmu, ir vajadzīgs Komisijas lēmums par palīdzības vai atbalsta shēmas atļaušanu, termiņš, pēc kura beigām saistības automātiski atceļ, sākas minētā lēmuma pieņemšanas dienā. Attiecīgās summas nosaka, pamatojoties uz dalībvalsts iesniegtu grafiku.

92. pants

Termiņu pārtraukšana sakarā ar tiesvedību un administratīvu pārsūdzību

Summu, uz kuru potenciāli attiecas saistību automātiskā atcelšana, samazina par summu, ko sertifikācijas iestāde nav varējusi deklarēt Komisijai sakarā ar darbībām, kas apturētas sakarā ar tiesvedību vai administratīvu pārsūdzību, ja tai ir apturoša ietekme, ar nosacījumu, ka dalībvalsts nosūta Komisijai informāciju, norādot attiecīgus iemeslus, līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību gada, kā paredzēts 90. pantā.

Tai saistību daļai, kas joprojām pastāv 2015. gada 31. decembrī, 90. panta 2. punktā minēto termiņu pārtrauc ar tādiem pašiem nosacījumiem kā attiecībā uz tām summām, kuras attiecas uz minētajām darbībām.

Minēto samazinājumu var lūgt vienu reizi, ja apturēšana ilgst līdz vienam gadam, vai vairākas reizes atbilstīgi gadu skaitam, kas pagājuši no tiesas vai administratīvā lēmuma dienas, ar kuru aptur darbības īstenošanu, līdz dienai, kad pieņemts galīgais tiesas vai administratīvais lēmums.

93. pants

Izņēmumi saistību automātiskai atcelšanai

Aprēķinot summas, uz ko attiecas saistību automātiska atcelšana, ņem vērā:

- a) to budžeta saistību daļu, par kuru ir iesniegts maksājuma pieteikums, bet kuras atmaksāšanu Komisija ir pārtraukusi vai apturējusi 31. decembrī otrajā gadā pēc budžeta saistību gada, kā paredzēts 90. pantā un saskaņā ar 88. un 89. pantu. Kad problēma, kas izraisīja pārtraukšanu vai apturēšanu, ir atrisināta, saistību automātisku atcelšanu piemēro attiecīgajai budžeta saistību daļai;
- b) to budžeta saistību daļu, par kuru ir iesniegts maksājuma pieteikums, bet kuras atmaksāšana ir ierobežota galvenokārt budžeta līdzekļu trūkuma dēļ;
- c) to budžeta saistību daļu, par kuru nav bijis iespējams iesniegt pieņemamu maksājuma pieteikumu *force majeure* apstākļu dēļ, kas būtiski ietekmēja darbības programmas īstenošanu. Valsts iestādes, kas atsaucas uz *force majeure* apstākļiem, pierāda to tiešo ietekmi uz visas darbības programmas vai tās daļas īstenošanu.

94. pants

Procedūra

1. Komisija laikus informē attiecīgo dalībvalsti un iestādes, ja ir iespēja, ka tiks piemērota saistību automātiska atcelšana, kā paredzēts 90. pantā.
2. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti un iestādes par summu, uz kuru attiecas saistību automātiska atcelšana, pamatojoties uz informāciju, kas ir tās rīcībā.
3. Dalībvalsts rīcībā no šīs informācijas saņemšanas dienas ir divi mēneši, lai piekristu minētajai summai vai iesniegtu savus iebildumus. Komisija veic saistību automātisko atcelšanu ne vēlāk kā deviņos mēnešos pēc 90. pantā minētā termiņa beigām.
4. EZF ieguldījumu darbības programmā attiecīgajam gadam samazina par summu, attiecībā uz kuru piemērota saistību automātiskā atcelšana. Dalībvalsts divos mēnešos pēc saistību atcelšanas sagatavo pārskatītu finanšu plānu, kurā atspoguļo samazināto atbalsta summu vienā vai vairākos darbības programmas prioritārajos virzienos. Ja tas nav izdarīts, Komisija proporcionāli samazina summu, kas piešķirta katram prioritārajam virzienam.

8. iedaļa

Euro izmantošana

95. pants

Euro izmantošana

1. Summas, kas norādītas dalībvalstu iesniegtajās darbības programmās, apstiprinātās izdevumu deklarācijās un maksājuma pieteikumos, un izdevumus, kas norādīti īstenošanas gada ziņojumos un noslēguma ziņojumos, denominē euro.
2. Komisijas lēmumus par darbības programmām un Komisijas saistības un maksājumus denominē un veic euro.
3. Dalībvalstis, kas maksājuma pieteikuma dienā nav pieņēmušas euro par savu valūtu, valsts valūtā veikto izdevumu summas konvertē euro.

Šīs summas konvertē euro, izmantojot Komisijas reizi mēnesī noteikto maiņas kursu tajā mēnesī, kad izdevumus iegrāmato attiecīgās darbības programmas sertifikācijas iestāde. Šo maiņas kursu Komisija katru mēnesi publicē elektroniski.

4. Kad euro kļūst par kādas dalībvalsts valūtu, 3. punktā izklāstīto konvertēšanas procedūru turpina piemērot visiem izdevumiem, ko sertifikācijas iestāde ir iegrāmatojusi pirms dienas, kurā stājās spēkā attiecīgās valsts valūtas un euro fiksētais maiņas kurss.

II NODAĻA

Finanšu korekcijas

1. iedaļa

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

96. pants

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

1. Vispirms dalībvalstu pienākums ir izmeklēt neatbilstības, pamatojoties uz jebkurām liecībām par ievērojamām atkāpēm, kas attiecas uz darbību vai darbības programmas īstenošanas vai kontroles apstākļiem, un veicot vajadzīgās finanšu korekcijas.

2. Dalībvalsts veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar konkrētām vai sistemātiskām neatbilstībām, kas konstatētas darbības vai darbības programmā. Dalībvalsts veiktās korekcijas izpaužas kā valsts ieguldījuma darbības programmā pilnīga vai daļēja atcelšana. Dalībvalsts ņem vērā neatbilstību būtību un nopietnību, un EZF nodarītos finansiālos zaudējumus.

Neskarot 3. punktu, šādi atbrīvotos EZF līdzekļus dalībvalsts līdz 2015. gada 31. decembrim var atkārtoti izmantot darbības programmai.

3. Saskaņā ar 2. punktu atcelto ieguldījumu nedrīkst vēlreiz izmantot darbībai vai darbībām, kas ir korekcijas priekšmets, ne arī tur, kur ir veikta finanšu korekcija sistemātisku neatbilstību dēļ attiecībā uz norītošām darbībām visā tajā prioritārajā virzienā vai tā daļā, kur notikusi sistemātiskā neatbilstība.

4. Sistemātiskas neatbilstības gadījumā dalībvalsts paplašina izmeklēšanu, to attiecinot uz visām darbībām, kas varētu būt ietekmētas.

2. iedaļa

Komisijas veiktās finanšu korekcijas

97. pants

Korekciju kritēriji

1. Komisija var veikt finanšu korekcijas, atceļot visu Kopienas ieguldījumu darbības programmā vai daļu no tā, ja pēc vajadzīgās izskatīšanas tā secina, ka:

- a) programmas vadības un kontroles sistēmā ir būtiskas nepilnības, kas pakļauj riskam Kopienas ieguldījumu, kas jau izmaksāts programmai;
- b) apstiprinātā izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi ir neprecīzi, un dalībvalsts tos nav izlabojuši pirms korekcijas procedūras sākšanas atbilstīgi šim punktam;
- c) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 96. pantu pirms korekcijas procedūras sākšanas saskaņā ar šo punktu.

2. Komisijas finanšu korekcijas pamatojas uz atsevišķiem konstatētiem neatbilstību gadījumiem, ņemot vērā neatbilstību sistemātiskumu, lai noteiktu, vai jāpiemēro vienotas likmes vai ekstrapolēta korekcija.

3. Lemjot par korekcijas apjomu, Komisija ņem vērā neatbilstības būtību un nopietnību, kā arī attiecīgajā darbības programmā konstatēto nepilnību apjomu un finansiālās sekas.

4. Ja Komisija savu nostāju pamato ar faktiem, ko konstatējuši revidenti, kas nav revidenti no Komisijas dienestiem, tad Komisija izdara pati savus secinājumus par finansiālajām sekām, iepriekš izskatot pasākumus, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi atbilstīgi 96. panta 2. punktam, saskaņā ar 70. panta 1. punkta b) apakšpunktu iesniegtos ziņojumus un dalībvalsts atbildes.

98. pants

Procedūra

1. Pirms Komisija pieņem lēmumu par finanšu korekciju, tā sāk procedūru, informējot attiecīgo dalībvalsti par saviem provizoriskajiem secinājumiem un pieprasot, lai dalībvalsts divos mēnešos iesniedz savus komentārus.

Ja Komisija ierosina finanšu korekciju, pamatojoties uz ekstrapolāciju vai vienoto likmi, dalībvalstij pēc attiecīgo dokumentu pārbaudes dod iespēju pierādīt, ka faktiskā neatbilstība ir mazāka par Komisijas aplēsēm. Vienojoties ar Komisiju, dalībvalsts var ierobežot šo izskatīšanu, pārbaudot vienīgi attiecīgo dokumentu atbilstīgu daļu vai paraugu. Izņemot attiecīgi pamatotus gadījumus, šai izskatīšanai paredzētais termiņš nepārsniedz divus mēnešus pēc pirmajā daļā minētā divu mēnešu termiņa.

2. Komisija ņem vērā jebkurus pierādījumus, ko dalībvalsts iesniegusi 1. punktā minētajā termiņā.

3. Ja dalībvalsts nepiekrīt Komisijas provizoriskajiem secinājumiem, Komisija uzaicina dalībvalsti uz noklausīšanos, kurā abas puses, sadarbojoties partnerībā, cenšas panākt vienošanos par apsvērumiem un secinājumiem, kas no tiem izriet.

4. Ja panākta vienošanās, dalībvalsts var attiecīgos EZF līdzekļus izmantot atkārtoti saskaņā ar 96. panta 2. punkta otro daļu.

5. Ja vienošanās nav panākta, Komisija sešos mēnešos pēc noklausīšanās dienas pieņem lēmumu par finanšu korekciju, ņemot vērā visu procedūras laikā iesniegto informāciju un apsvērumus. Ja noklausīšanās nenotiek, sešu mēnešu termiņš sākas divus mēnešus no dienas, kurā saņemta Komisijas sūtītā ielūguma vēstule.

99. pants

Dalībvalstu saistības

Komisijas veikta finanšu korekcija neskar dalībvalsts pienākumu turpināt atgūšanas darbības saskaņā ar šīs regulas 96. panta 2. punktu un atgūt valsts atbalstu, kas piešķirts atbilstīgi Līguma 87. pantam un atbilstīgi 14. pantam Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 88. panta piemērošanai ⁽¹⁾.

III NODAĻA

Atmaksāšana

100. pants

Atmaksāšana

1. Jebkādam līdzekļu atmaksāšanai, kas jāveic Eiropas Savienības vispārējā budžetā, ir jābūt veiktai pirms maksājuma termiņa, kas norādīts atgūšanas rīkojumā, kas sagatavots saskaņā ar 72. pantu Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002. Šis termiņš ir pēdējā diena otrajā mēnesī pēc atgūšanas rīkojuma izdošanas.

2. Par jebkuru atmaksāšanas kavējumu no termiņa beigu dienas līdz faktiskajai maksājuma dienai piemēro kavējuma procentus. Šādu procentu likme ir par pusotru procentu punktus augstāka nekā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām tā mēneša pirmajā darba dienā, kurā ir termiņa beigu diena.

IX SADAĻA

KOMITEJA

101. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Eiropas Zivsaimniecības fonda komiteja (turpmāk – "Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

⁽¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanas aktu (Regulas (EK) Nr. 659/1999 nosaukums ir pielāgots, lai ņemtu vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu numerācijas maiņu saskaņā ar Amsterdamas Līguma 12. pantu; sākotnējā atsauce bija uz Līguma 93. pantu).

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

4. Komiteja pieņem savu regulamentu.

102. pants

Īstenošanas noteikumi

Šīs regulas īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru.

X SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

103. pants

Pārejas noteikumi

1. Šī regula neliedz turpināt vai grozīt – tostarp pilnīgi vai daļēji atcelt – atbalstu, ko Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Padomes Regulām (EEK) Nr. 4028/86 ⁽²⁾, (EK) Nr. 3699/93 ⁽³⁾, (EK) Nr. 2468/98 ⁽⁴⁾ un (EK) Nr. 2792/1999 ⁽⁵⁾ vai jebkuriem citiem tiesību aktiem, kurus 2006. gada 31. decembrī piemēro minētajam atbalstam un kurus tādēļ pēc šā termiņa turpina piemērot minētajam atbalstam līdz tā noslēgumam.

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 4028/86 (1986. gada 18. decembris) par Kopienas pasākumiem, lai uzlabotu un pielāgotu struktūras zivsaimniecības un akvakultūras nozarē (OV L 376, 31.12.1986., 7. lpp.). Regula atcelta ar Regulu (EEK) Nr. 2080/93 (OV L 193, 31.7.1993., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 3699/93 (1993. gada 21. decembris), ar ko nosaka kritērijus un pasākumus attiecībā uz Kopienas strukturālo palīdzību zivsaimniecības un akvakultūras nozarē un tās produktu pārstrādē un tirdzniecībā (OV L 346, 31.12.1993., 1. lpp.). Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 2468/98 (OV L 312, 20.11.1998., 19. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2468/98 (1998. gada 3. novembris), kas nosaka kritērijus un kārtību attiecībā uz Kopienas struktūrpalīdzību zivsaimniecības un akvakultūras nozarē un tās produktu pārstrādē un tirdzniecībā. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 2792/1999 (OV L 337, 30.12.1999., 10. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2792/1999 (1999. gada 17. decembris), kas nosaka sīki izstrādātus Kopienas noteikumus un kārtību attiecībā uz struktūrpalīdzību zivsaimniecības nozarē. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 485/2005 (OV L 81, 30.3.2005., 1. lpp.).

2. Atkāpjoties no 31. panta 2. punkta, 32. panta 4. punkta un 37. panta 1. punkta Padomes Regulā (EK) Nr. 1260/1999 (1999. gada 21. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem⁽¹⁾, attiecībā uz naudas summām, par kurām saistības ir radušās atbilstīgi atbalstam, ko līdzfinansē Zivsaimniecības virzības finansēšanas instruments (ZVFI), kurš izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1263/1999 (1999. gada 21. jūnijs) par Zivsaimniecības virzības finansēšanas instrumentu⁽²⁾, un ko Komisija ir apstiprinājusi laikposmā no 2000. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim, un par kurām 15 mēnešos pēc izdevumu atbilstības beigu termiņa, kas noteikts lēmumā par atbalsta piešķiršanu no ZVFI, Komisijai nav nosūtīta apstiprināta faktiski veikto izdevumu deklarācija, īstenošanas noslēguma ziņojums, ietverot arī Komisijas Regulas (EK) Nr. 366/2001⁽³⁾ 1. panta 1. punktā minēto progresu ziņojumu, un Regulas (EK) Nr. 1260/1999 38. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētā deklarācija, Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc minētā termiņa beigām automātiski atceļ saistības, prasot atmaksāt nepamatoti izmaksātās summas.

3. Ja ir vajadzīgi īpaši noteikumi, lai atvieglinātu pāreju no spēkā esošās sistēmas uz šīs regulas izveidoto sistēmu, tādus noteikumus pieņem saskaņā ar 101. panta 3. punktā minēto procedūru.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 27. jūlijā.

Šādus noteikumus jo īpaši pieņem, lai pastāvošo Kopienas atbalstu, ko Komisija apstiprinājusi laikposmam no 2000. gada līdz 2006. gadam, integrētu ar šo regulu paredzētajā EZF atbalstā.

104. pants

Atcelšana

1. Neskarot 103. panta 1. punktu, ar šo Regulu (EK) Nr. 1263/1999 un Regulu (EK) Nr. 2792/1999 tiek atcelta no 2007. gada 1. janvāra.

2. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

105. pants

Pārskatīšana

Saskaņā ar Līguma 37. pantu Padome, vēlākais, līdz 2013. gada 31. decembrim pārskata šo regulu.

106. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
E. TUOMIOJA

⁽¹⁾ OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 173/2005 (OV L 29, 2.2.2005., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 161, 26.6.1999., 54. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 366/2001 (2001. gada 22. februāris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulā (EK) Nr. 2792/1999 paredzēto pasākumu īstenošanai (OV L 55, 24.2.2001., 3. lpp.).

I PIELIKUMS

Eiropas Zivsaimniecības fonda saistību apropriāciju sadalījums pa gadiem (2004. gada cenās), kā minēts 12. pantā, ir šāds:

(EUR)

2007. g.	2008. g.	2009. g.	2010. g.	2011. g.	2012. g.	2013. g.
538 501 708	544 387 564	551 260 557	551 264 533	552 866 449	554 350 809	556 368 380

II PIELIKUMS

Atbalsta intensitāte

- a) Visiem IV sadaļā minētajiem pasākumiem katrai darbībai piešķirtā valsts ieguldījuma maksimālais apjoms (A) un attiecīgā gadījumā, privāto atbalsta saņēmēju ieguldījuma apjoms (B) ir turpmāk izklāstīts tabulā, izteikts kā procentuālā daļa no atbilstīgo izmaksu kopsummas, kas ir (A) + (B).

Šajā tabulā darbības iedalītas grupās šādi:

	1. grupa	2. grupa	3. grupa	4. grupa
Reģioni, uz ko attiecas konverģences mērķis, un nomaļus esošās Grieķijas salas	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 60 % B ≥ 40 % (***)
Reģioni, uz ko neattiecas konverģences mērķis	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 60 % B ≥ 40 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (***)
Visattālākie reģioni	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 50 % B ≥ 50 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 75 % B ≥ 25 %

(*) Attiecībā uz 25. panta 3. punktā minētajām darbībām 2. grupas (B) likmes palielina par 20 procentu punktiem. Atbilstīgi samazina (A) likmes.

(**) Attiecībā uz 26. panta 2. punktā minētajām darbībām (ieguldījumi piekrastes sīkzvejas kuģos 25. panta nozīmē), (B) likmes 2. grupai var samazināt par 20 procentu punktiem. Atbilstīgi palielina (A) likmes.

(***) Attiecībā uz 29. un 35. pantā minētajām darbībām, kuras veic uzņēmumi, uz ko neattiecas definīcija 3. panta f) punktā un kur strādā mazāk nekā 750 darbinieku, vai kura apgrozījums ir mazāks par EUR 200 miljoniem, reģionos, uz ko attiecas konverģences mērķis, izņemot nomaļus esošās Grieķijas salas, (B) likmes ir palielinātas par 30 procentu punktiem un reģionos, uz ko neattiecas konverģences mērķis – par 20 procentu punktiem. Atbilstīgi samazina (A) likmes.

1. grupa

Darbības, kas paredzētas 23. pantā (valsts palīdzība zvejas darbību izbeigšanai), 24. pantā (valsts atbalsts zvejas darbības pārtraukšanai), 26. panta 3. punktā (sociālekonomiskā kompensācija piekrastes sīkzvejai), 26. panta 4. punktā (piemaksas piekrastes sīkzvejā iesaistītajiem zvejniekiem un kuģu īpašniekiem), 27. pantā (sociālekonomiskā kompensācija par Kopienas zvejas flotes apsaimniekošanu), 30. pantā (akvavides pasākumi), 31. pantā (sabiedrības veselības pasākumi), 32. pantā (dzīvnieku veselības pasākumi), 33. panta 2. punkta pirmajā daļā (ieguldījumi iekārtās zvejai iekšzemes ūdeņos), 33. panta 3. punktā (zvejā iekšzemes ūdeņos iesaistītu kuģu pārveidošana citām darbībām), 37. pantā (kopīga rīcība), 38. pantā (pasākumi, kas paredzēti ūdens faunas un floras aizsardzībai un attīstībai), 39. pantā (zvejas ostas, izkraušanas vietas un novietnes), 40. pantā (jaunu noieta tirgu attīstīšana un veicināšanas kampaņas), 41. pantā (izmēģinājuma projekti), 42. pantā (zvejas kuģu pārbūve, lai norīkotu tos citiem mērķiem), 44. pantā (atbilstīgi pasākumi zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgai attīstībai) un 46. pantā (tehniskā palīdzība).

2. grupa

Darbības, kas paredzētas 25. panta 1., 2., 6., 7. un 8. punktā (ieguldījumi zvejas kuģu ierīcēs), 26. panta 2. punktā (ieguldījumi piekrastes sīkzvejas kuģos 25. panta nozīmē), 33. panta 2. punkta otrajā daļā (ieguldījumi zvejas kuģos, kas darbojas zvejā iekšzemes ūdeņos) un 44. pantā (atbilstīgi pasākumi zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgai attīstībai).

Attiecībā uz (*) un (**) piemērošanu, kad EZF finansē 25. panta 3. punktā minētās darbības piekrastes sīkzvejas atbalstam, 2. grupai (B) likmes būs:

- reģioniem, uz ko attiecas konverģences mērķis, nomaļus esošajām Grieķijas salām un reģioniem, uz ko neattiecas konverģences mērķis, – 60 procentu punkti vai vairāk (B ≥ 60 %);

un

- visattālākajiem reģioniem – 50 procentu punkti vai vairāk (B ≥ 50 %).

3. grupa

Darbības, kas paredzētas 37. pantā (kopīga rīcība), 38. pantā (pasākumi, kas paredzēti ūdens faunas un floras aizsardzībai un attīstībai), 39. pantā (zvejas ostas, izkraušanas vietas un novietnes), 41. pantā (izmēģinājuma projekti), 44. pantā (atbilstīgi pasākumi zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgai attīstībai).

4. grupa

Darbības, kas paredzētas 29. pantā (pasākumi, lai veicinātu produktīvus ieguldījumus akvakultūrā), 33. panta 2. punkta pirmajā daļā (ieguldījumi iekšzemes zvejas iekārtās), 35. pantā (atbilstīgi pasākumi pārstrādē un tirdzniecībā), 40. pantā (jaunu noieta tirgu attīstīšana un veicināšanas kampaņas) un 44. pantā (atbilstīgi pasākumi zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgai attīstībai).

b) Vadošā iestāde nosaka attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar:

- i) 37. pantu (kopīga rīcība), 38. pantu (pasākumi, kas paredzēti ūdens faunas un floras aizsardzībai un attīstībai), 39. pantu (zvejas ostas, izkraušanas vietas un novietnes) un 41. pantu (izmēģinājuma projekti) – vai tās attiecas uz 1. vai 3. grupu;
- ii) 40. pantu (jaunu noieta tirgu attīstīšana un veicināšanas kampaņas) un 33. panta 2. punkta pirmo daļu (ieguldījumi iekšzemes zvejas iekārtās) – vai tās attiecas uz 1. vai 4. grupu; un
- iii) 44. pantu (atbilstīgi pasākumi zivsaimniecības apvidu ilgtspējīgai attīstībai) – vai tās attiecas uz 1., 2., 3. vai 4. grupu.

Vadošā iestāde nosaka i), ii) un iii) punktā minēto, ņemot vērā šādus apsvērumus:

- kolektīvās intereses pretstatā individuālajām interesēm,
 - kolektīvie atbalsta saņēmēji pretstatā individuālajiem atbalsta saņēmējiem (ražotāju organizācijas, tirdzniecību pārstāvošas organizācijas),
 - publiska pieejamība šīs darbības rezultātiem pretstatā privātajām īpašumtiesībām un privātajai kontrolei,
 - kolektīvo struktūru un pētniecības institūtu finansiālā dalība.
-